

ن فصل گل ها، زیباشود همه ح

سخنی با والدین و مربیان

عرض می کنم و آرزوی توفیق و همکاری بیشتر را دارم.

با فرارسیدن فصل تابستان از یک سو نوعی آرامش برای کودکان و خانوادهها پدید

می آید (زیرا کودکانشان طعم موفقیت و پیشرفت و رشد همه جانبه را

چشیدهاند) و از سوی دیگر نوعی دغدغه و دل مشغولی پدیدار می شود. دلمشغولی خانوادهها این است که در تابستان با فرزندان خردسال

خود چه کنند، مادران شاغل که در تابستان نیز وقت کمی را

در خانه هستند، مشکلاتشان بیشتر است. به نظر می رسد که

با برنامهریزی برای فصل گرما، این دوره را می توان شاد، پویا و راحت گذرانید. از وجود مادربزرگها و پدربزرگها غافل نمانید

که برکتی بزرگ در کنار خردسالان هستند و می توانند با قصهها

و حرفهای خوب و شیرین خاطرات ارزشمندی را برایشان باقی

بگذارند. وجودشان واقعیتی همیشگی و رو به رشد است و احیای قصص

و اشعار و بازیهای بومی و محلی در چارچوب فرهنگ اسلامی ایرانی را نیز

بهدنبال دارد. بعضی از مراکز آموزشی نیز در طول تابستان برنامههای شادی بخش، متنوع و

خلاقی را برای کودکان تدارک میبینند. با زمان بندی متناسب می توان کودکان را با انواع بازی ها و تفریحات سالم سرگرم کرد. چنانچه خواهر و برادر بزرگ تری نیز در خانواده باشد، مراقبت و بودن در کنار آنها تجربه و مسئولیت پذیری را برایشان شکل می دهد. به هر حال، نکتهٔ مهم در این حوزه این است که نباید تابستان را با آموزشهای زودهنگام و فشرده یا ورزشهای نامتناسب با جسم کودکان پر کرد و دنیای بازی و شادی کودکان را ملال آور ساخت و انگیزه و تحرک ذهنی و بدنی آن هارا کاهش داد. گردشهای علمی، برنامههای خارج از شهر و حاشیه شهر و گشتوگذار برای کودکان در تعطیلات آخر هفته، لذت در کنار والدین بودن را همیشه افزون می کند. کودکان در هنگام با هم بودن می توانند مسئولیت پذیری و کسب تجربه و مهارت آموزی نیز داشته باشند و انرژی خود را به صورت مثبت صرف کنند و دوستانی صمیمی پیدا کنند که البته با آن ها خوش و راحت خواهند بود. در هر حال، والدين و مربيان مي توانند از فرصت هاي تأبستان استفاده کنند و فنون خوب گوش دادن، خوب حرفزدن و سوال کردن، خوب حس کردن و درک زیباییهای طبیعی، دریافت مقررات و دیگرشناسی را به کودکان یاد دهند؛ زیرا کودک در محیطهای غیررسمی بهتر و

سريع ترمي آموزد.

در سومین سفر استانی مجلهٔ رشد پیش دبستان، به مهد حکومت هخامنشیان و زادگاه پادشاهان دوران باستان سفر کردیم؛ در دیار آریو برزن، سرزمین کوههای بلند و دشتهای سبز. در استان کهگیلویهوبویراحمد که حدود ۱۳۰ مرکز پیش دبستانی و ۳۵۰۰ نوآموز دارد، بر آن شدیم تا از نزدیک با مربیان و دانش آموزان پیش دبستانی دیدار کنیم و ضمن بازدید از مراکز پیش دبستانی استان در نشستی صمیمی با مشکلات مربیان آشنا شویم. گروه ما متشکل از سردبیر، مدیر اجرایی و اعضای شورای برنامهریزی مجلهٔ رشد پیش دبستانی بود. به مرکز استان، شهر یاسوج یا همان شهرستان بویراحمد رفتیم که شنیدنی های بسیار از این «پایتخت طبیعت ایران» و شهر «چهار فصل» اشتیاق ما را برای دیدن آنجا دوچندان می کرد. در این گزارش، شما را به دیدنی ها و شنیدنی های بسیار دعوت می کنیم.

از تهران تا یاسوج

همیشه وقتی زمان سفر کردن فرا میرسد، اضطراب دستپاچهات می کند؛ مدام چمدان و لیست کارهایت را وارسی می کنی؛ نکند چیزی سرجایش نباشد، فراموش شود یا همه چیز آن طور که می خواهی پیش نرود. با تمام این احوال بالاخره دل به جاده می سپاری و سفر دسته جمعی، نگرانی را از دلت بیرون می کند. نگاهی به خانم سردبیر می اندازی که با لبخندی مصمم تو را به لبخند وامی دارد و نگاهی به جاده که هر چند طولانی است، اما زیبایی بکرش چشمانت را بازتر از همیشه نگه می دارد. از هوای آلودهٔ تهران و سرو صداهای و حشتناک خدا حافظی می کنیم و به یک دیار سبز سلامی بلند اهدا می کنیم.

اینجا، یاسوج ساعت...

از روی نقشه ای که در دست داریم، محل استان را پیدا می کنیم، در امتداد رشته کوههای زاگرس از شهال شرقی به سمت جنوب غربی استان، ارتفاع کوهها و مقدار بارندگی و رطوبت هوا بهطور محسوسی کاسته می شود و مشخصات اقلیمی دو گانهای را پدید می آورد؛ یک منطقهٔ سردسیری و یک منطقهٔ گرمسیری.

بادهای موسمی که به باد شمال و باد جنوب معروفاند، میوزند. اینجا بادها هم برای خود اسم و رسم دارند! باد آشوب، باد حیران، باد چوغان و...

به یاسوج رسیدهایم، ساعتم خواب رفته و زمان را به وقت تهران نگه داشته است. راستش آنقدر همهچیز در اینجا زنده است که دلت می خواهد سر به دامن طبیعت بگذاری و بهخوابی عمیق فرو روی!

گزارشسفراستانی مجلهٔ رشدپیش دبستانی به استان که گیلویه وبویراحمد

ازپایتختخاکستریبهپایتختسبز

ر شدادوش پیش بخستانی دروز چهارم شمارهٔ ۲

«کجایی؟ ما که برای خواب نیامدهایم! طبیعتندیده!»

از خواب می پرم! راست می گفت کلی کار برای انجام دادن داریم و کلی دید و بازدید!

چشم... چشم... دو ابرو

با هماهنگیهایی که از قبل انجام شده بود، بــه بازدید از دو مرکز پیشدبســتانی در شهر ياسوج رفتيم. تقريباً فضاى حاكم بر هر دو یکسان بود، کلاسها با موکت کفپوش شــده بودند و بچهها انگار که در خانه نشستهاند، مشغول بازیگوشی و نقاشی کشیدن بودند. در کلاسهای مرکز بعدی، ميز و صندلى هاى كوچك پلاستيكى ما را به یاد مهدهای خودمان در تهران میانداخت و بچەھایی كه با لباسهای يكدست كنار هم نشستهاندو خميربازي مي كنند. اولين مركز، وابسته به جامعةالقرآن بود و نام زیبای امام حسن مجتبی (ع) را بر خود داشت. این مرکز ۲۹۲ دانش آموز در دو نوبت صبح و بعدازظهر داشت. از آنها پرسیدیم که با مجلات رشد آشنایی دارند فهمیدیم که هیچ یک از مجلههای رشد به دستشان نمی رسد. باعث تأسف بود و هست که مرکزی با این تعداد نوآموز، از محتواهای آموزشی و تربیتی مجلات ما بهرهمند نیست.

سپس به مرکز غیرانتفاعی صبح امید رفتیم که تعداد کمتری از بچهها را پوشش میداد؛ حدود ۵۱ نوآموز که از سر و کول هم بالا می فتند. آنقدر دیدن شیطنتهای کودکانه برایمان جذاب بود که نفهمیدیم زمان چگونه از دستمان در رفت. «چشم، دو ابرو…» شعری که چند نسل با آن نقاش شدهاند و نقش سادهٔ یک آدم که آن را روی خطخطیهای ظاهرا نامفهومی کشیده

بودند و به آن بابا می گفتند، یا مامان و یا «من» در این مراکز ما شاهد شخصیتیابی مستقل در بچهها بودیم. آنها خیلی راحت باهم کنار می آمدند، کارهای شخصی شان را انجام می دادند و با همراهی یکدیگر «به هم کمک کردن» را یاد می گرفتند.

بچهها خیلی شیرین تر از آن بودند که بتوان از دنیایشان به آسانی خداحافظی کرد! اسا ما باز هم کار داشتیم و این بار باید به دنیای مربیانشان سلام می کردیم.

نشست برگزار شده است؛ چرا ایستادهای؟!

اصلاً فکرش را نمی کردیــم! از حضور آن همه مربی در سالن غافلگیر شده بودیم. جمع کردن و هماهنگ کــردن آنها طی دو روز، حقیقتــاً کار مشــکلی بود که گروه پیش دبستانی استان کهگیلویهوبویراحمد بهخوبی آن را به سرانجام رسانده بود. تمام صندلیها یکی پر شــدند و در نهایت خبرنگار بی خبــر! (یعنی مــن) مجبور به

طبق روال همهٔ نشستها و برنامهها اکثریت مطلق! خانمها بودند. بعضی خانم مربیها با بچههای چند ماهه و بعضی با بچههای خردسال خود حضور داشتند.

پس از مراسم افتتاحیهٔ نشست، خانم مجری با تشکر از تمام مربیان و گفتن خیرمقدم به آنها تأکید کرد که حضور مجلهٔ رشد پیش دبستانی تنها به منظور بیان محتواهای آموزشی و تربیتی است و در حوزهٔ مسائل دیگر از قبیل استخدام و رسمی شدن و پاسخگو نیست. (کمکم باورمان شده بود که سفرهای استانی ما مشکل گشا هستند!) او با ابراز خرسندی از حضور مهمانان، حضور خانم دکتر مفیدی،

سردبیر مجلهٔ رشد پیشدبستانی، استاد دانشگاه علامه طباطبایی و مؤلف کتابهای بسیاری برای نوآموزان را باعث افتخار جمع دانست و شرکت کنندگان را به شنیدن صحبتهای ایشان که پر از نکات و لطایف تربیتی و آموزشی بود، دعوت کرد.

خانم دکتر مفیدی هم پس از آمدن به جایگاه، از دستاندر کاران تشکر کرد و ضمن ابراز خوشـحالی از حضور در میان مربیان گفت: «میدوارم ما هم از تجربیاتی که شما از نزدیک با بچهها داشته اید، چیزهای زیادی را یاد بگیریم».

وی در ابتدای صحبتهایش با اشاره به اینکه سوالات بسیاری در زمینهٔ تربیت کسودکان مطرح است، بسرای بهرهمندی بیشت از زمان، سوالات کلیدی را براساس اولویت بیان کرد. از جملهٔ آنها خصوصیات و نیازهای کودکان در مراکز پیشدبستانی، کارهایی که باید بسرای آنها صورت گیرد، شیوههای آموزشی، طریقهٔ ارتباط مربیان با خانوادهها که مصرفکنندگان آموزشی هستند و چگونگی پاسخی که مربیان به جامعهٔ آموزشی میدهند.

سردبیر مجلهٔ رشد مجموع صحبتهای خود را پیرامون سه بحث تقسیمبندی کرد؛ بحث اول، تحقیقاتی که ضرورتهای آموزش پیش دبستانی را بیان می کند؛ بحث دوم، رویکردها و شیوههای آموزشی کودکان و بحث سوم، معرفی و چگونگی تعامل با مجلهٔ رشد پیش دبستانی.

● بحث اول؛ ضرورتهای آموزش پیشدبستانی

خانــم دکتر مفیدی در پاســخ به این ســؤال که آیا کودکان بهرهمنــد از آموزش پیشدبســتانی با کودکانی که این امکان را

ندارند، تفاوتهایی دارند یا خیر و ماهیت این تفاوت از نظر آموزشی، اجتماعی، روانی و شخصيتي چيست؟ بيان داشت: «امروزه، دنیا به مسائل از دریچهٔ شخصیتی مینگرد و به گونهای به نیازها و خصوصیات انسان نگاه می کند که گویا انسان تنها فردی است که عشق به یادگیری و دانستن دارد و می تواند خودسازی کند. حال ما چگونه می توانیم به این معرفت بها دهیم و شخصیتسازی كنيم وانسانهاى محترمترى بهدنيا تحويل

در رویکردهای کودکمحور، كودكان مطيع شمانيستند؛ خود،اندیشهورزی می کنند و موضوع آموزش با خودشان اغاز مىشود

د**ک**ترفرخندهمفیدی

وی در پاسخ به سؤالی که مطرح کرد، ادامه داد: «انسان امروزی موجودی فرامرزی است؛ يعنى فقط به خانه و جامعهٔ ما متعلق نیست. سرنوشت او به سرنوشت بسیاری از انسانهای دیگر که در تلاشاند، گره خورده است. بنابراین برای پاسخ به تفاوتی که بین فرد آموزشیافته در این مراکز و فرد دیگر وجود دارد، باید به تجربیات محیطی و اجتماعی خودمان و همچنین متغیرهای تحقیقی نظربیفکند.»

سردبير مجلة رشد خطاب به مربيان، با اشاره به پایداری و دوام آموزش در دوران کودکی و تفاوت عمدهٔ موجود میان این دستهاز نوآموزان بادیگران گفت: «تحقیقات در سطح دانشگاهی، اجتماعی، بین المللی و تطبيقي نشان دهندهٔ تغييرات عمده، مثبت

و بسیار پرباری است که از زاویهٔ آموزشی نشان میدهد کودکانی که به این مراکز راه یافتهاند، چنانچه مدت ماندگاریشان بیشتر باشد و ساعات بیشتری را تحت آموزشهای کیفی و برنامههای غنی قرار بگیرند، از نظر تحصیلی - که عمدهترین شاخصهایش خواندن، نوشتن، حساب کردن و درک مفاهیم علمی است - نسبت به دیگران تفاوتی برجسته دارند. این امتیاز بالایی است که در سرنوشت تربیتی، موفقیت و خوشبختی آنها نقش بسزایی

خانم دکتر مفیدی با بیان اینکه ملاک تربيت گرفتن نمرهٔ بالا نيست، مقصود اصلى حاصل از تحقيقات را ميل به دانستن، عطش برای یادگیری، قدرت درک، تحلیل مفاهیم و همچنین خلاقیتهای بیشتر و بهتر نسبت به دیگران قلمداد کرد. همچنین این مقصود را در گرو بهرهمندی مراكـز از امكانات و سـطح كيفي مطلوب دانست که حاصل برنامههای هدفمند، عینی و سرشار باشد و مربیانی حمایت و تربیت آنها را بپذیرند که آگاه و علاقهمند به دانش افزایی باشند.

وی با مهم خواندن دورهٔ کودکی، که از آن باعنوان **دورهٔ شخصیت سازی** یاد کرد، شکلپذیری شخصیتی در ابعاد مختلف رفتاری، روانی و هیجانی را از خصوصیات این دوره خواند و در توضیح هوش هیجانی گفت: «مـا باید طوری تربیـت کنیم که هیجانها (غم، نگرانی، شادی و دغدغهها) قابل کنترل باشند. اکثر مشکلاتی که در دوران بزرگسالی و نوجوانی پیش می آید، بهدلیل عدم کنترل هیجانات است که زمان مشاوره بهعنوان راهحل پیشنهاد میشود، که البته آن موقع قدری دیر شده است.» دکتـر مفیدی در ادامـه برای کنترل هیجانات در کودکی تصریح کرد: «وظیفهٔ

ماست که در کنار آموزشها و محتواهای غنی که به کـودکان میدهیم، هیجانات

آنها را نیز کنترل کنیم و برای این کار، باید به در کی از آرزوها، شادیها و غمهای آنها رسیده باشیم. تحقیقات جدید نشان میدهد بچههایی که به این مراکز راه می یابند، قدرت کنترل بیشتری بر هوش هیجانی خود دارند و افرادی مقاومتر، مستقل تر و بااراده تر هستند که می توانند از پس ناملایمات برآیند.»

سردبیر مجلهٔ رشد پیشدبستانی با دعوت به خودشناسی و شناخت قابلیتها، خطاب به مربیان گفت: «امروز مربیگری حرفهای شاخص در دنیاست. بهعبارت بهتر، از مربیگری بهعنوان حرفهای یاد می کنند که دارای جایگاه بسیار ارزشمندی است. مربیان اولین کسانی هستندکه بعد از پـدر و مادر، با تجربیات و مشـاهدات کودکان آشـنا میشـوند و این چیز کمی نیست. فارغ از هر گونه نگرشهایی که در اطرافیان است، باید به خودتان ببالید که اولین مربی انسانهای کوچک هستید. احساس خوبی نسبت به کارمان داشته باشیم و جزء کسانی باشیم که به شغل خود افتخار می کنیم.» خانم د کتر مفیدی در ادامه ضمن تأکید بر یادگیری از بچهها افزود: «تغذیه کنندهٔ ما تجربیاتی است که از بچهها داریم. تراوشات فکری ما بیشتر از مشاهدات در برخورد با بچهها نشئت

● بحث دوم؛ رویکردهای آموزشی

سردبیر مجلهٔ رشد پیشدبستانی، در آغاز بحث دوم ضمن تأکید بر طبقهبندی شیوههای آموزشی و بررسی معایب و محاسن هر یک، به مقایسهٔ دو شیوهٔ مربی محوری و کودک محوری پرداخت و در توضیح خصوصیات این دو شیوه گفت: «در شيوهٔ مربى محور، محور اصلى آموزش، خود مربى است كه خودش طرح سؤال مى كند، خودش پاسخ میدهد و خودش ارزشیابی و تصمیم گیری می کند. مربی سےخنگوی

مطلق است و فرصتی برای چالش، صحبت و اندیشیدن به کودکان داده نمی شود.

در ایت شیوه، نگاه این است که اسان هایی تربیت شوند که صرفاً تابع باشند. این بچهها چشم به چشم و دهان شما دوختهاند. آنها در این نظام آموزشی محکوماند که حاصل آن، انسانهای خلاق و نوآور نیست. البته شاید حسن روش مربی محوری این باشد که کودک فقط از شما یاد می گیرد و فرصت نمی کند از دیگران بیاموزد و این برای سیستم آموزشی مقرون به صرفه است، اما در این شیوه در سطوح بالاتر، به دلیل پختگی انسان تحت تعلیم، معلم مورد سؤال و چالش قرار می گیرد.

اما در رویکردهای کودکمحور، کودکان مطیع شما نیستند؛ خود، اندیشهورزی میکنند و موضوع آموزش با خودشان آغاز میشود. در واقع شما هادی و هدایتگر آنها هستید. آنها می توانند خودارزیابی و دیگرارزیابی داشته باشند، صاحباراده، سلیقه و تصمیم گیری هستند

و به آنها فرصت داده می شود تا در فرایند آموزش خود را نشان دهند و از پاسخ غلط نمی هراسند. ما به آنها فرصت می دهیم تا به راههای دیگر بیندیشند و به تفکر واداشته شوند؛ بدون اینکه به درست و غلط بودن پاسخ خود و تنبیه شدن فکر کنند.

نگاه ما در کنار کودکمحوری دیدگاه مشارکتی و تعاملی است. به عبارت بهتر، ما در فرایند یادگیری با کودکان فرصت تعامل و مشارکت فکری و روانی را به مخاطبان و خودمان می دهیم و محیطی سرشار از شادی و نشاط را پدید می آوریم. محیطی که کودکان در آن از یادگیری لذت می برند و خسته نمی شوند.»

• بحث سـوم؛ معرفــی فصلنامۀ رشدپیشدبستانی

خانه دکتر مفیدی در بخش پایانی صحبتهایش با اشاره به تفاوت رشدهای دانش آموزی با رشد پیش دبستانی، در مورد بخشهای مختلف فصل نامه و اهداف و سیاستهای کلی آن توضیحاتی داد.

همچنین از مربیــان حاضر دعوت کرد که با ارسال خاطرات و دیدگاههایشان با مجلهٔ رشد پیشدبستانی تعامل بیشتری داشته باشند.

بندآخر

خسته نباشید! به بند آخر گزارش رسیدیم. پس از صحبتهای خانم دکتر مفیدی کارشناسان عضو شورای برنامهریزی مجله به سؤالات مکتوب مربیان پاسخ دادند و بدین ترتیب نشست فصل نامه با پرسش و پاسخ خاتمه یافت. رشد پیشدبستانی هم از استان کهگیلویهوبویراحمد عازم موطن خود، همان تهران پرازدحام با آسمان خاکستری شد.

دلمان برای آن همه طبیعت تنگ می شود! اما چه کنیم که این بند آخر است و گزارش ما هم باید به انتها برسد. شاید در سفر بعد به استان شما بیاییم و با هم یک چاق سلامتی حسابی داشته باشیم (اگر عمری باقی باشد.)

تا دیدار نزدیک! بدرود...

اشاره

«یکی از پرسشها و دغدغههای اساسی مربیان و دستاندر کاران در دورهٔ پیش دبستان دربارهٔ ویژگیهای یک محتوای مناسب در زمینهٔ فعالیتهای قرآنی و میزان اثربخشی آن در مأنوس شدن کودکان با قرآن کریم است. زیرا مربی پیش دبستانی به خوبی می داند که بین محتوای مناسب و انس کودک با قرآن کریم پیوندی معنادار وجود دارد.

در سالهای اخیر که برنامه و فعالیتهای آموزشی و پرورشی دورهٔ پیشدبستان به تصویب شورای عالی آموزشوپرورش رسیده، همواره تلاش مربیان دلسوز بر آن بوده است که در چارچوب این برنامه، محتوایی مناسب در زمینهٔ قرآن کریم و با هدف انس و علاقهٔ آنان به قرآن کریم در اختیار کودکان خویش قرار دهند. ضمن ارج نهادن به همهٔ این تلاشها، این نوشتار سعی دارد تا به برخی از ویژگیهای مهم محتوای مناسب در برنامه و فعالیتهای قرآنی برای کودکان پیشدبستانی بپردازد».

كليدواژهها: انس با قرآن، فعاليتهاى قرآنى و شيوه تلفيق.

تمامی اجزا، برنامهها و فعالیتهای آموزشی و پرورشی باید بهطور منطقی و علمی «علاقهمند شدن کودک برای فراگیرندگان مناسب باشد و زمینههای علاقه به فراگیری را در آنها مورد توجه بر «یادگی قرار دهد. این موضوع در فعالیتهای قرآنی از اهمیت بیشتری برخوردار است؛ زیرا در موزه فعالیتهای از این دست همواره باید بر علاقه و جنبههای عاطفی بیش از موجه به یافتههای میشای از این دست همواره باید بر علاقه و جنبههای عاطفی بیش از موجه به یافتههای

حوزهٔ فعالیتهایی از این دست همواره باید بر علاقه و جنبههای عاطفی بیش از جنبههای شناختی و آموزشی تأکید شود. اگر کودک در یادگیری مفاهیم از ارزشی و تربیتی احساس لذت و موفقیت نکند، دل زده می شود و این امر در آینده، آثاری نامطلوب در نگرش وی پدید می آورد. بههمین جهت است که رویکرد برنامهها و فعالیتهای قرآنی در برنامهٔ مصوب «انس عموم کودکان با قرآن کریم» است. در این برنامه این گونه تصریح شده است که فعالیتی مناسب است که زمینههای آشنایی، علاقه و ار تباط کودک با قرآن کریم را فراهم آورد. این علاقه در صورتی محقق می شود که یادگیری را برای فراگیرنده فراهم آورد. این علاقه در صورتی ما واصل مؤثر در این علاقه مندی است.

باتوجه به درهم تنیدگی آموزشها در دورهٔ پیش دبستان، لازم است محتوای آموزشی به گونهای باشد که عموم کودکان بتوانند در شرایطی مطلوب و به دور از الزام و اجبار، با محتوای مورد نظر ارتباط مؤثر برقرار کنند تا زمینهٔ انس ایشان با قرآن کریم فراهم شود.

سازمان دهی محتوای فعالیت های قر آنی

در تدوین و سازمان دهی محتوای فعالیتهای قرآنی باید به قلمروهای مختلف

محتوای مناسب و انس کودکان باقر آن کریم

انس با قرآن کریم توجه شود. قلمرو، برنامه یا شیوه ای است که زمینهٔ آشنایی و ار تباط فرد را با قرآن کریم فراهم می آورد. در برنامه مصوب مذکور در ذیل هدف کلی این برنامه مبنی بر «علاقه به قرآن کریم و یادگیری آن» آمده است که این هدف از طریق قلمروهای زیر می تواند محقق شود.

گـوش دادن به قرائت زیبا و جذاب آیات و الگوگیری از آن، حفظ برخی آیات و سورههای کوتاه، آشنایی با برخی آموزههای ساده و کاربردی، شـنیدن داستانهای قرآنی، علاقه به خواندن قرآن به شـیوهٔ کلیخوانی و شناخت کلی از قرآن کریم. در این هدف تصریح شـده اسـت که «علاقهمند شـدن کودک به قرآن کریم» بر «یادگیـری» آن مقدم بر «یادگیـری» آن مقدم

علمی در روانشناسی، کودکان

ع-۵ ساله پذیرای آموزشهای اجباری

والزام آور نیستند. بنابراین، هر نوع برنامه

و محتوایی که برای کودک طراحی و

تهیه شود؛ باید از الزام و رسیدن به

حد خاصی از یادگیری بهدور

● فعالیت محور بودن محتوا

محتوا زمانی مؤثر است که با نگرش کودکمحور تهیه و تنظیم شود. به این ترتیب که ضمن بهره گیری از تصاویر، رنگهای جذاب و مناسب، بر مشارکت و فعال بودن کودک در فرایند یاددهی - یادگیری توجه جدی داشته باشد؛ تا آنجا که کودک سهم بسیار زیادی در جای جای محتوا داشته باشد. استفاده از فعالیت هایی مانند وصل کردن، جورچین، نقاشی کردن، برش دادن، برچسب و... زمینهٔ بروز عواطف و شناخت ظرفیتهای کودک را فراهم مى كند و كودك رابه فراگيري فعال، بانشاط و مشتاقانه و نه صرفاً دريافت كننده و غيرفعال تبديلمي كند.

• عدم تأکید بر دستیابی به حد خاصی از یادگیری

با توجه به یافتههای علمی در روان شناسی، کودکان 9-۵ ساله پذیرای آموزشهای اجباری و الزامآور نیستند. بنابراین، هر نوع برنامه و محتوایی که برای کودک طراحی و تهیه شود؛ باید از الزام و رسیدن به حد خاصی از یادگیری بهدور باشد. آموزش نمادها و حروف برای خواندن از این نوع است، زیرا بهطور خواسته یا ناخواسته بر حد خاصی از یادگیری (آموزش حروف و حركات) تأكيد دارد.

چند ویژگی مهم محتوا در زمینهٔ انس کودکان با قران کریم

در ســازماندهی محتوا «تلفیق» قلمروها اولویت و ضرورت دارد. «شـيوهٔ تلفيق» تركيبي متـوازن از قلمروهای پیش گفته است. این شیوه از آن جهت انتخاب شده است که در برنامهٔ مصوب انس با قرآن کریم، دستیابی به حد خاصی از یادگیری مدنظر نیست. بهعبارت دیگر، بر علاقهمند شدن کودکان بیش از

است. بهعبارت دیگر، در ارائهٔ قلمروهای

گفته شـده همواره بایـد بهجای تأکید بر

جنبههای آموزشی، به علاقهمندی و

لذتبخش بودن محتوا براى عموم كودكان

توجه شود. بههمین جهت در برنامهٔ مصوب

آموزش ديدن آنها تأكيد دارد.

باقرآن كريم فراهم سازيم.

● تناسب حجم محتوای قلمروها با یکدیگر

تنوع و درهم تنیدگی قلمروهای انس با قرآن کریم از مهم ترین ویژگیهای یک محتوای مناسب است که با وجود آن کودکان در شرایطی کاملاً عادی و به دور از افراط و تفریط در تنظيم حجم قلمروها در قالب محتوايي مناسب به كمك مربى مجرب و توانا از طريق تلفيق متوازن و متنوع قلمروها با قرآن کریم آشـنا میشوند و این آشنایی

بهطور طبيعي زمينه ساز علاقه وارتباط وانس ايشان باقرآن کریم خواهد بود. از این رو در محتوا همواره باید بین قلمروهای متفاوت تعادل و توازن باشد؛ در غیر

این صورت آن محتوا مناسب نیست.

● شكل و قطع ظاهرى محتوا

چون کودک نگاهی عینی دارد، محتوا باید از نظر تصاویر، صفحه آرایی، طرح روی جلد انتخاب رنگها، قطع (رحلی) و حجم تعداد صفحات (برای هر جلد حدود ۵۰ صفحه) مناسب و جذاب باشد. نقش تصاویر به مراتب بیش از متن نوشــتاری است. از این رو باید از نظر هنری و بصری محتوا برای کودک خوشایند باشد. در این زمینه باید از هنرمندان و تصویر گران مجرب استفاده شود و واقعاً از ارائهٔ اثرهای ضعیف پرهیز گردد.

امید است با انتخاب و تهیه محتواهای جذاب و مناسب، زمینههای انس هر چه بیشتر کودکانمان را

مقدمه

نیاز به پرورش تفکر خلاق در کودکان تفکر خلاق در دوران معاصر ضرورتی انکارناپذیر در رویارویی با مسائل مختلف و حفظ ســلامت روان اســت (البرزي، ١٣٨٩). تغيير و تحولاتــي که در تعريف خلاقيت و مفاهیم مربوط به آن از دههٔ ۱۹۵۰ ایجاد شد، بسط مفهوم خلاقیت به حیطههایی فراتر از حیطهٔ شناختی از جمله حیطههای عاطفی، اجتماعی، اخلاقی و غیره را موجب گردید. در این میان، خلاقیت اجتماعی با توجه به تأکیدی که بر بروز افکار خلاقانه در حیطهٔ روابط اجتماعی دارد، نقش بسزایی در سلامت روان بهویژه در جوامع جمع گرا و آسیایی دارد که به ارتباطات و تعاملات اجتماعی اهمیت میدهند. خلاقیت اجتماعی مفهومی پیچیده و چند بعدی است که برخی نظریهپردازان در سالهای اخیر با معانی متعدد برای شمول خلاقانه افراد در حوزههای اجتماعی به کار بردهاند (ماچیراد و لوبارت، ۲۰۰۲ جان استاینر، ۲۰۰۰). ماچیراد و لوبارت (۲۰۰۲) معتقدند که خلاقیت اجتماعی روشهای خلاقانهٔ تعامل کودکان با دیگران است. پژوهشهای متعددی درخصوص چگونگی تعاملات اجتماعی میان کودکان و حل مسائل اجتماعی از سوی آنان انجام گرفته است. برخی از آنان به بررسی آموزشهای مهارتهای اجتماعی، شناختی و عاطفی بر حل مسائل اجتماعی پرداخته است (ماچیراد و لوبارت، ۲۰۰۲)؛ برخی بر تواناییهای خاص کودکان که به تعاملات آنان در روابط اجتماعی کمک میکند، متمرکز شـدند (فاگوت، ۱۹۹۸)؛ برخی بر عواملی همچون شایستگیها، قابلیتها، اسنادات بیرونی و درونی، عواطف و برانگیزندههایی که بر تواناییهای حل مسئلهٔ اجتماعی کودکان تأثیر دارد (مانسو، ۲۰۱۰) بر نقش توان بالقوهٔ اجتماعی و باورهای کودکان در حل مسائل اجتماعی آنان تأکید دارد. فقدان توانایی حل مسئله در موقعیتهای اجتماعی بهویژه در تعامل با کودکان دیگر پیامدهایی نامطلوب چون کاهش شایستگی، استفاده از راهبردهای نامؤثر حل مسئله، شرمندگی و خجالت دارد. نلسون و همکاران (۲۰۰۵) نتایج مشابهی کسب کردند. علاوه بر این، پژوهشهایی نیز تواناییهای حل مسئلهٔ اجتماعی را در کودکان براساس تفاوتهای جنسیتی مورد بررسی قرار دادهاند و معتقدند که دختران

بــرای رویارویی با مســئله و حــل آن در موقعیتهای گوناگون اجتماعی، شناختی و هیجانـی ضرور تی انکارناپذیر اسـت. در ایـن خصوص، هـدف از پژوهـش حاضر بررسی خلاقیت اجتماعی در کودکان پیش دبســتانی اســت. بدین منظــور ۳۵ کودک پیش دبستانی به صورت در دسترس انتخاب شدند. خلاقیت اجتماعی براساس روش پیشنهادی ماچیراد و لوبارت (۲۰۰۲) ارزیابی شد. روایی و پایایی ابزار مورد استفاده بررسی و مطلوب به دست آمد. نتایج حاصل از تحلیلهای آماری حاکی از آن بود که ميان ابعاد خلاقيت اجتماعي كودكان تفاوتهای معناداری وجود دارد. همچنین خلاقیت اجتماعی دختران و پسران تفاوت معناداری را به نفع دختران نشان داد. در نهایت، متغیرهای جمعیتشناختی مربوط به مادران، بهویژه تحصیلات و سن، پیشبینی کنندهٔ مثبت و معنادار خلاقیت اجتماعي كودكان بود.

كليدواژهها: خلاقيت اجتماعي، کودکان پیش دبستانی و مادران.

دکتر محبوبه البرزی خلاقیت اجتماعی استادیار دانشگاه شیراز خلاقیت اجتماعی در کودکان پیش دبستانی

و پســران جهت گیریهای متفاوتی برای حل مسائل و مشکلات در روابط اجتماعی دارند.

کودکانی که خلاقیت اجتماعی بیشتری نشان میدهند، برای حل مسائل اجتماعی آمادگی بهتری دارند

دختران بیش از پسران به تعارضات کلامی وارد می شوند و راه حلهای ساز گارانه را بیشتر می پذیرند، در مقایسه با پسران شایستگی بیشتری در موقعیتهای اجتماعی نشان می دهند و راهبردهای آنان کمتر از پسران خشونت فیزیکی و کلامی دارد (نقل از ماچیراد و لوبارت، ۱۲۰۲). ماچیراد و لوبارت در پژوهش خود دریافتند که تفاوتهای سنی بین سیالی و اصالت در خلاقیت اجتماعی کودکان وجود دارد. در مقایسهٔ سه گروه سنی ۶ تا ۷، ۸ تا ۹ و ۱ تا ۱۱ سال محققان مذکور نشان دادند سیالی و اصالت کودکان سنین بالاتر بیشتر است. بیا توجه به اهمیت خلاقیت در زندگی فیردی و اجتماعی کودکان، بهویژه خلاقیت اجتماعی که مبنای ارتباطات اجتماعی و سیلامت روان را در بزرگسالی تشکیل می دهد، پرداختن به پژوهش هایی که به شناخت و پرورش آن کمک کند، ضروری می نماید. بر این اساس، پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به پرسشهای زیر است.

- -خلاقیت اجتماعی در کودکان پیش دبستانی چگونه است؟
- آیا بین خلاقیت اجتماعی دختران و پسران تفاوتی معنادار وجود دارد؟
- کدامیک از متغیرهای سن، تحصیلات و وضعیت اشتغال مادران پیشبینی کنندهٔ بهتری برای خلاقیت اجتماعی کودکان پیش دبستانی است؟

روش شر کت کنندگان و طرح پژوهش

جامعهٔ پژوهش تمامی کودکان دورهٔ پیش دبستانی در شهر شیراز بود. تعداد ۳۲ کودک پیش دبستانی به صورت در دسترس برای پژوهش انتخاب شدند.

ابزار

ابزار مورد استفاده برای سنجش خلاقیت اجتماعی روش پیشنهادی ماچیراد و لوبارت (۲۰۰۲) بود. محققان مذکور برای سنجش خلاقیت اجتماعی کودکان سه موقعیت اجتماعی فرضی را مطرح می کنند که کودکان باید حداکثر پاسخها را برای حل مسئله در هر سه موقعیت ارائه کنند. نمره گذاری پاسخهای کودکان براساس روش پیشنهادی ماچیراد و لوبارت (۲۰۰۲) و آزمون خلاقیت تورنس بود و سه جنبهٔ سیالی، انعطاف پذیری و اصالت در پاسخها نمره گذاری شد. مدت زمان مصاحبه برای هر کودک بین ۱۵ تا ۳۰ دقیقه بود. روایی ابزار بهصورت محتوایی (نظر متخصصان تعلیموتربیت) و بین ۱۵ تا ۳۰ دقیقه بود. روایی ابزار بهصورت محتوایی (نظر متخصصان تعلیموتربیت)

پایایی آن به روش آلفای کرونباخ (۰/۹۰) محاسبه شد.

نتايج

نتاییج تحلیلهای آماری نشان داد که برای پاسخگویی به پرسش نخست پژوهش از روش آماری اندازه گیری مکرر استفاده شده است و تفاوت معناداری در ابعاد خلاقیت اجتماعی کودکان وجود دارد. بر این اساس، جنبهٔ سیالی در مقایسه با انعطاف پذیری و جنبهٔ انعطاف پذیری میانگین بیشتری نسبت به اصالت نشان داد. (جدول ۱)

گفتنی است که تحلیل محتوای پاسخهای آزمودنیهای مورد بررسی حاکی از آن بود که پاسخهای کودکان بیشتر بر مبنای خریداری محبت و باج دادن به دیگران برای حل مشکل است.

برای پاسخگویی به پرسش دوم پژوهش مبنی بر بررسی تفاوتهای آماری بین خلاقیت اجتماعی در دختران و پسران از روش آماری تی تست برای گروههای مستقل استفاده شد. نتیجه حاکی از آن بود که بین خلاقیت اجتماعی پسران و دختران تفاوت معناداری در نمرهٔ کل و جنبهٔ سیالی به نفع دختران وجود دارد (جدول ۲).

جدول ١: مقايسة ابعاد خلاقيت اجتماعي كودكان پيش دبستاني

سطحمعناداري	درجهٔ آزادی	انحرافاستاندارد	ميانگين	ابعاد
	۲	٠/۴٨	74770	سيالي
•/• 1		٠/٣۵	۲٠/۱۸	انعطافپذیری
		٠/٣٢	14/14	اصالت
		٠/٧٨	۲۰/۲۵	نمرة كل

برای بررسی پرسش سوم، مبنی بر آنکه کدام یک از متغیرهای جمعیت شاختی مادران پیش بینی کننده معنادار خلاقیت مادران پیش بینی کننده معنادار خلاقیت اجتماعی در کودکان هستند، از روش تجزیه و تحلیل رگرسیون چندگانه به شیوهٔ همزمان استفاده شد. در نتایج ضریب همبستگی چندگانه معادل با 4/4 همبست که متغیرهای دموگرافیک مادران به دلاقیت اجتماعی کودکان همبستگی دارد. ضریب تعیین برابر با 4/4 هجده محاسبه شد که بیانگر این است که هجده طریق متغیرهای جمعیت شناختی مادران طریق متغیرهای جمعیت شناختی مادران قابل توضیح است. برای تشخیص اینکه

کدام یک از انواع متغیرهای مستقل سهم بیشتری در خلاقیت اجتماعی دارند، از ضریب رگرسیون (بتا) استفاده شد. از مقایسهٔ ضرایب مشاهده گردید که در مجموع متغیرهای سن و تحصیلات از قدرت پیشبینی کنندگی مثبت و معناداری برخوردارند (جدول ۳). نتایج ارزیابی ویژگیهای کودکانی که در آزمون خلاقیت اجتماعی نمرهٔ بالاتری کسب کرده بودند، نشان داد که معلمان آنها را کودکانی شادتر، باهوش تر، رهبر و نوعی دستیار خود معرفی می کردهاند.

بحث و بررسي

هدف از پژوهش حاضر بررسی خلاقیت اجتماعی در کودکان پیش دبستانی بود. نتایج پژوهش حاکی از تفاوت در ابعاد و چگونگی بروز تفکر خلاق در کودکان پیش دبستانی است. از سوی دیگر، تفاوتهای معناداری در خلاقیت اجتماعی پسران و دختران نیز بهدست آمد و همچنین نقش متغیرهای جمعیتشناختی مادران بر خلاقیت اجتماعی نیز مورد تأیید قرار گرفت. نتیجهٔ بهدست آمده از پژوهش حاضر با تحقیق ماچیراد و لوبارت (۲۰۰۲) و مانسور (۲۰۱۰) همسو بود. درخصوص نقش والدین نیز نتیجهٔ پژوهش با تحقیقاتی که مانسور خلاقیت شناختی صورت گرفته است، همسویی دارد؛ از جمله در پژوهش البرزی پیرامون خلاقیت شناختی صورت گرفته است، همسویی دارد؛ از جمله در پژوهش البرزی بستزایی دارد، نقش پرورش و تقویت آن در بهزیستی و سلامت روان کودکان چشمگیر بستزایی دارد، نقش پرورش و تقویت آن در بهزیستی و سلامت روان کودکان چشمگیر ویژه به افراد می کند و توانمندی هایی ایجاد می کند که تأثیر بسزایی در سلامت روان افراد دارد. کودکانی که از خلاقیت اجتماعی برخوردارند، اعتمادبهنفس بیشت و خودپنداری مثبت تری دارند که به آنان در مقابله و رویارویی با محیط و مسائل گوناگون آن کمک می کند. (ماچیراد و لوبارت، ۲۰۰۲)

والدین تحصیل کرده با توجه به میزان آگاهی و شناختی که از آنان انتظار میرود، می توانند تسهیل کنندهٔ خلاقیت در حوزههای مختلف در فرزندان باشند

جدول ۲:مقایسهٔ خلاقیت اجتماعی در دختران و پسران

سطحمعناداري	مقدار تی	درجهٔ آزادی	انحرافاستاندارد	میانگین	ابعاد
•/• 1	۲/۳		٠/۴٨	۲۳/۲۵	سيالي
Ns	1/٢		٠/٣۵	۲٠/۱۸	انعطافپذیری
Ns	•/٨٨	٣٠	٠/٣٢	1.4/1.Y	اصالت
+/+1	Y/8A		٠/٧٨	۲٠/۲۵	نمرة كل

جدول ٣: نتایج رگرسیون چند متغیرهٔ خلاقیت اجتماعی روی متغیرهای دموگرافیک مادران

P	ضریب Beta	R ^r	R	متغير
•/•1	٠/٢۵		-/47	تحصيلاتمادر
٠/٠۵	٠/١٨	•/\A		سن مادر
Ns	+/+9			اشتغال مادر

شناختی و انگیزشمی آنان، «روانشناسی معاصر»، دورهٔ پنجم، شمارهٔ ۲، ۱۳۸۹.

- 3. Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). «The "What" and "Why" of Goal Pursuits»: Human Needs and the Self Determination of Behavior. psychological Inquiry, Vol. 11, No. 4, pp.227-286.
- 4. Fagot, B.I. Social problem solving: Effect of context and parent sex. "International Journal of Behavioral Development" 22, 389-401. (1998).
- 5. Mouchiroud, C., & Lubart, T. I. Social creativity: A cross -sectional study of 6-to 11- Year old children. "International Journal of Behavioral Development", 26, 60 69. (2002).
- 6. Manseau, M.C. Measuring Perceptions of Social Potential:
 The Development of an Instrument Assessing Children's Perceived Potential for Improving Social Skills.
 "A dissertation submitted in partial satisfaction of the requirements for the degree of Doctor of Philosophy in Education in the Graduate Division of the University of California", Berkeley. (2010).
- 7. Nelson, L. J., Rubinson, K. H. & Fox, N. A. Socials and non-social behaviors and peer acceptance: a longitudinal model of the develoment of self perceptions in children 4 to 7 years. Early Education & Development, 20, 185 -200 (2005).

تجارب اجتماعی کودکان فرصت بروز توانمندی هایی جدید را به آنان می دهد که این امر در تعامل با ویژگی های محیطی به ویژه خانواده منجر به افزایش یا کاهش خلاقیت در کودکان می شود. والدین تحصیل کرده با توجه به میزان آگاهی و شناختی که از آنان انتظار می رود، می توانند تسهیل کنندهٔ خلاقیت در حوزه های مختلف در فرزندان باشند. البرزی (۱۳۸۶) در رسالهٔ دکتری خود بر نقش و جایگاه والدین در پرورش خلاقیت فرزندان به ویژه دختران تأکید کرد. دسی و ریان (۲۰۰۲) در نظریهٔ خودتعیینی به نقش عوامل محیطی تأثیر گذار بر پیامدهای رفتاری مطلوب از جمله خلاقیت، سازگاری، حل مسئله و پیشرفت تحصیلی تأکید دارند. ارضای نیازهای اساسی شایستگی، تعلق و خوداستقلالی در تعاملات محیطی نقش چشمگیری در بروز افکار خلاقانه در حوزههای مختلف ایفا می کند. بسته به اینکه نیازهای کودکان در مواجهه با موقعیتهای اجتماعی چگونه پاسخ داده شود، تمایلات آنان نیازی تداوم و حفظ فعالیت افزایش یا کاهش می بابد.

روابط اجتماعی و حل مسائل اجتماعی بهصورت خلاقانیه در کودکان برای حفظ سلامت و رشد و پیشرفت آنان تأثیر بسزایی دارد. بدیهی ترین مسائل در روابط اجتماعی برای کودکان یک مسئله محسوب می شود. بنابراین، کودکانی که خلاقیت اجتماعی بیشتری نشان می دهند، برای حل مسائل اجتماعی آمادگی بهتری دارند. بر این اساس پیشنهاد می شود با توجه به حجم کم نمونه و محدودیت ابزار، در پژوهشهای آتی با ابزارهای متعدد، موقعیتهای متفاوت اجتماعی و گروههای نمونه وسیع تر تحقیق انجام شود. همچنین، آگاهسازی والدین از اهمیت خلاقیت اجتماعی، چگونگی بروز آن و پرورش آن اهمیت فراوانی دارد.

منابع

۱. البرزی، محبوبه؛ تبیین واسطه گری باورهای انگیزشی در مدل خلاقیت کودکان با رویکرد به متغیرهای خانوادگی، مدرسهای و باورهای اسنادی در دانش آموزان مقطع ابتدایی. رسالهٔ دکتری، دانشگاه شیراز، ۱۳۸۲.

٢. البرزي، محبوبه؛ رابطهٔ سبکهاي ارتباطي معلمان با خلاقيت شناختي دانش آموزان براساس باورهاي

بهترین مربیان پیشدبستانی میدانند که کودکان سه تا شش سال ویژگیهایی دارندا آنها میدانند که کودکان چگونه فکر می کنند، بازی می کنند و یاد می گیرند. لازم است مربیان دوره پیشدبستان پیش از این که شگردها و راهبردهای آموزشی خوبی را بیاموزند، نحوهٔ رشد کودکان و انتظاراتی که در این دوره از آنها میرود را بهخوبی بشناسند.

کلیدواژهها: یادگیری، مغز، کودک و مربی.

رمزهاییادگیریکودکان

شناخت رشد کودک در تمام دورهٔ کار حرفهای مربی به وی کمک می کند. به گونهای که مربیان با استفاده از روشهای گوناگون می توانند براساس چگونگی رشد کودکان به فعالیتهای روزانهٔ کودکان غناببخشند.

برای مثال، وقتی که شـما بهعنوان

- بـه کـودک یـاد میدهیـد کـه کفشهایـش را مرتب کنـد، در واقع به او کمک کردهاید که حرکات راسـت به چپ چشمهایش را که بعدها هنگام مطالعه نیاز دارد، تقویت کند!
- بــه کــودک کمــک می کنیــد تا اسباببازی هایش را در سبد مخصوص قرار دهد، این کمک شما مهارتهای مورد نیاز حافظهٔ دیداری کلمــات هنگام خواندن را توسعهمی دهد.
- برنامــهای تقویمــی را پیگیــری می کنید، با این کار آموزش زمان و وقت را تقویت کردهاید!
- اجازه می دهید که کودک میز ناهار را بچیند، آگاهی فضایی مورد نیاز برای حل مسائل جمع و تفویق در ریاضیات را برای مراحل بعد فراهم کردهاید!

رشد کودکان متناسب با آهنگ حرکتخودشان

در حالی که شناخت رهنمودها و ویژگیهای کودکان در سنینی مشخص بهعنوان راهنما برای مربیان ضروری است، اغلب مربیان و والدین نگران این مسئله هستند که کودک آنها نمی تواند همان کاری را انجام دهد که کودک همسن وی می تواند انجام دهد. مشلاً نمی تواند اعداد را جمع بزند؛ با وجود این که از نظر رشد شناختی و اجتماعی کودکی طبیعی است!

در چنین وضعیتی مربیان باید از والدین بخواهند که به کودک خود، فرصت کافی برای رشد و پیشرفت را بدهند. دانستن این کلمه که کودکان با سرعت پیشرفتِ خودشان رشد می یابند و رشد هر کودک متناسب با آهنگ حرکت خود آن کودک است، برای مربیان و والدین اصلی مهم و ضروری است.

احساسات است. بیشترین احساسات در یک فعالیت یا آموزش این حالت است که کودکان یاد خواهند گرفت. کودکان از طریق حواس بسیار میآموزند. لمس کردن اشیا برای کودکان حسی بسیار جالب و خوشایند است.

●کـودکان پیـش دبستانی
حافظه ای بسیار قوی دربارهٔ داستانها
دارند. در مقابل، برای اصطلاحات نامربوط
یا پراکنده حافظــهٔ محدودی دارند. حتی
تمریــن و کاربــرد گنجینهٔ لغــات نیز به
آنها برای یادآوری فهرســت تصادفی از
اصطلاحات کمک چندانی نمی کند.

بنابراین، درک و فهم نحوهٔ یادگیری کودکان مبنایی است برای مربیان تا بتوانند بهترین روشهای آموزشی را طراحی کنند. مربیان از طریق شاخت کارکرد مغزِ کودکان، میزان و نوع یادگیری حافظهٔ آنها و آگاهی از آنچه برای مغز کودکان مطلبوب یا نامطلوب است، می توانند در آموختن و کسب تجارب کودکان، موفق و متفاوت عمل کنند.

بهعبارت دیگر، براساس آنچه اشاره شد، مربیان می توانند روشهای آموزشی را برگزینند که به کودکان احساس امنیت بدهد، از حواس کودکان برای یادگیری بیشتر کمک بگیرند، آوازها و ترانههایی را به آنها آموزش دهند که کودکان بیا خواندن آنها لذت ببرند. از تکرار خواستههای کودکان خسته نشوند و با آنها همراه و همدل باشند.

پینوشت

- 1. Lev Vygotsky
- 2. Brain Based Learning

منابع

1. Holewa, Lisa and Rice Joun (2008); What Kindergarten Teachers Know, Published by the penguin Group (USA) Inc.

شایان ذکر است که گاهی آموزش استانداردها باعث می شود این حقیقت نادیده گرفته شـود که همهٔ کودکان، نمی توانند تمامی مهارتها را در یک محدودهٔ سنی مشخص در خود رشد دهندا بنابراین، مربیان باید آگاه باشند که کودکان در سنین مشخص، متناسب با سرعت پیشرفت خود رشد می یابند و همه به طور یکسان و مشابه، پیشرفت نمی کنند. اولین گام برای یک مربی در دورهٔ پیش دبستان شناخت توانایی های کودکان است. اما یاری کردن مربی به کودکان برای گوش دادن، یاد گرفتن و همکاری کردن آن ها با سایر کودکان جز گامهای بعدی برای یک مربی خوب محسوب می شود.

رشد مغز و یادگیری کودکان

مربیان دورهٔ پیش دبستانی به منظور پایه ریزی محیط یاد گیری و تعامل با دانش آموزان، بر نحوهٔ کار و رشد مغز کودکان و این که آنها چگونه یاد می گیرند، تکیه دارند.

بسیاری از پژوهشهایی که امروزه به مربیان در این زمینه یاری میرساند، به فعالیتهای روان شیناس معروف روسی لیو ویگوتسکی برمی گردد که در دههٔ ۱۹۲۰ میلادی روی رشد شناختی کودکان کار می کرد. اما مطالعات بر روی عملکرد مغز رشتهای جدید است و در دههٔ ۱۹۸۰ به اوج خود رسید. به گونهای که نشان داد می تواند برای کلاس درس، ابزار تدریس مفیدی محسوب شود.

بسیاری از «یادگیریهای مغز– محور» درباره این که آیا بازی و موسیقی می توانند در یادگیری مهارتهای ریاضیات برای کودکان مؤثر و مفید باشند، بحث دارند. با وجود ایس در کِ نحوهٔ یادگیری کودکان که می تواند برای مربیان در مراکز پیش دبستان و والدین در خانه ها به طور گسترده ای مفید باشد، اکنون بسیار قابل قبول و مورد تأیید است.

نکاتی اساسی در زمینهٔ نحوهٔ یادگیری مغزمحور در کودکان

- کودکان به احساس امنیت برای یادگیری نیاز مندند. این عبارت فقط امنیت جسمانی را که البته بسیار ضروری است، شامل نمیشود. منظور از احساس امنیت آن است که کودک بداند کسی از او مراقبت می کند یا کسی حواسش به وی است. این احساس امن به معنای واقعیت دانستن اینکه بعدها چه انتظاری از کودک وجود دارد و درک و فهمیدن انتظار دیگران از سوی کودک است. به عبارت بهتر، کودکانی که احساس امنیت می کنند، خطر پذیرتر هم می شوند.
- مغز تکرار را دوست دارد. این نکتهٔ مهم دلیل آن است که کودکان میخواهند داستانی تکراری بشنوند؛ شعری تکراری را بخوانند یا بازی مورد علاقهشان را تکرار کنند.
- کودکان نحوهٔ انجام دادن امور جدید را از طریق تماشای تلویزیون یاد می گیرند. آنها نمی توانند چگونگی انجام دادن امور جدید را از طریق شنیدنِ آموزشها بیاموزند. کودکان به تمرین و ممارست واقعی و عینی فعالیتهای مهم نیاز دارند.
- مغز بهترینها را یاد می گیرد. بهویژه زمانی که بین دورههای آرام و فعال، تعادل برقرار باشد. کودکان به بیدار شدن، دویدن، پریدن، لیلی کردن و چرخیدن نیاز دارند. جنبش و تحرک مغز را برمی انگیزاند.
- مغز موسیقی و ریتم را دوست دارد. کودکان می توانند از طریق آوازها و ترانهها که به فرایند مغز و ذخیره کردن اطلاعات کمک می کند، یاد بگیرند.
- یک روش گسترده و کامل برای دستیابی به مغز جوانِ کودکان از طریقِ

اشاره

بسیاری از ما تجربهٔ همراهی با کودکان در گشتوگذار و مسافرت و گردشهای علمی را بهنوعی داشتهایم. کودکان به چه مقاصدی از منابع اجتماعی بهره میبرند و این فرصتها تا چه حد مى توانند به يادگيرى و كسب تجربه كيفى آن ها بينجامند؟ چـه تدابیـری در این مشاهدات باید اندیشـیده شـود و چه فعالیتهایی باید صورت گیرد؟

هم اکنون که فصل تابستان است، شما برای فرزندان خود چه برنامههایی از این دست در نظر دارید؟

چه کنیم که تجربهای زیبا برای کودکان بهوجود آید و خطرات کاهش

بعضى از معلمان كودكان را به گشتوگذار و مشاهدهٔ خارج از محیط آموزشی، موزهها، کتابخانه، ایستگاه آتشنشانی، نانواییها، بازار میوه و ترهبار و مواردی مانند آن میبرند که میتواند فرصتی بسـیار غنی و با کیفیت را برای آنها فراهم آورد. چنین تجربههایی را غالباً نمی توان در محیطهای بستهٔ کلاس به دست آورد و تکرار آنها

گاه بهصورت طبیعی غیرممکن است. بعضی دیگر از معلمان کودکان را به گردش علمی در مکانهای مشابه میبرند. فرق بین گشتوگذار ^۱ و گردش علمی ^۲ در دو نکته است:

۱. فعالیتهایی که در کلاس و مراکز آموزشی قبل از انجام سفر صورت می گیرد.

۲. تصور و ادراک کودکان دربارهٔ چیستی و چرایی انجام دادن این گونه فعالیتها و دلیل رفتن به چنین مکانهایی و استفاده از منابع اجتماعي مختلف خارج از محيطهاي آموزشي.

همان گونه که دانشمندان قبل از انجام کارهای علمی، معمولاً هدف و مقصدهای خود را در نظر دارند یا وقتی که یک معمار برای حفر و کاویدن محلی خاص تصمیم می گیرد و راهبرد خود را قبلاً تعیین می کند، ما مربیان نیز باید کودکان را در تلاش برای جست وجو، کنج کاوی و کسب تجربه به صورت منظم هدایت کنیم. برای مثال، برای انجام دادن یک کار تحقیقی مراحل زیر دنبال

١. توجه به پیشینهٔ تحقیق؛

کلیدواژهها: گردش علمی، مسافرت، والدین، محیطهای

بههمین منوال، چنانچه دانشآموزان و کودکان شـما قرار است به یک گردش علمی بروند (رفتن به نانوایی)، باید به سؤالهای مشخص و از پیش تعیین شدهای مجهز باشند تا در این فرصت به پاسـخ آنها برسـند. مثلاً: «آیا نانوا خودش آرد را تهیه می کند یا گندم را آسیاب می کند؟».

- «آیا نانوا از آردهای موجود در فروشگاهها استفاده می کند یا آرد او از نوع خاصی است؟»

کودک با داشتن سؤال های مشخص که قبلاً در ذهنش شکل گرفته است، درک واضح و روشنی از دلیل آمدن به نانوایی را پیدا می کند. دانش آموزان و کودکان مراکز پیش دبستانی احتمالاً از کسب تجربه و یادگیری چیزهایی که از قبل به آنها فکر نکردهاند نیز لذت خواهند برد ولی بهتر است دلیل رفتن به مکان تازه را بدانند و دربارهٔ رفتن به آنجا در کلاس بحث کوتاهی صورت گیرد تا آنها آمادگی لازم را پیدا کنند و برای دریافت پاسخ سؤالهای خود اشتیاق بیشتری داشته باشند.

گشتوگذار ساده با گردش علمی چه تفاوتی دارد؟

گشتوگذار و گردش علمی میتواند ارزش سنجشناپذیری در آموزش وپرورش کودکان داشته باشد، اما بسیاری از معلمان و مربيان باتجربه در عين حال مي توانند داستان هايي ناراحت كننده را دربارهٔ خطاها و لغزشهایی که در این اوقات رخ می دهد به یادآورند؛ از جمله گم شدن کیف و وسایل بعضی کودکان، گم کردن راه، از دست رفتن پول غذای کودکان، لغزیدن پای کودکی و افتادن او در آب یا از پله و مواردی مانند آن.

این گونه مشکلات پیشبینی نشده میتوانند باعث ناراحتی و ترس و وحشت شوند یا خاطراتی تلخ و ناخوشایند را در کنار بسیاری از زیباییها و دانستنیهای کودکان و مربیان بر جای

علاوه بر این، گاه کودکان تصور میکنند که مقررات و قوانین مخصوص کلاس و محیط آموزشی هستند و در مورد فعالیتهای خارج از مدرسـه مانند گردشهای علمی و تفریحی و گشتهای ساده کاربرد ندارند، در صورتی که این تصور به مشکلات نظم بخشی منجر خواهدشد.

ممكن است هيچ تضميني هم در تعميم قوانين وجود نداشته باشد؛ ولى هرچه هدف و مقصود از گردش علمي به شكل واضحتري با کودک در میان گذاشته شود، احتمال کاهش مشکلات در زمینهٔ نظم و مقررات بیشتر خواهد بود. همچنین، پیش سازماندهی و طراحیی از قبل این گونه فعالیتهای خارج از محیط آموزشی مى تواند بعضى از مشكلات منطقى مرتبط بانظم و مقررات را هنگام سفرها و گردشهای علمی با کودکان، برطرف سازد.

اگر از طرف مدرسه مجوزهایی برای پوشش دادن به تمامی گردشهای علمی و سفرها و اردوها از ابتدای سال و برای کل باز هم لازم است قبل از هر سفر و خروج کودکان از مركز مجوز ويژه ارسال شود و والدين از برنامهٔ

توصیههای ضروری

- موافقت اداری را قبل از اعلام سفر به كـودكان اخذ كنيد و در نامهٔ مربوط، محل اردو يا سفر و گردش علمی را دقیقا قید کنید؛ حتی اگر قصد رفتن به باغوحش را دارید!
- تا حد امكان، برنامهٔ سفر يا گردش علمي كودكان را برای روزهای تعطیل برنامهریزی نکنید. چون در این روزها معمولا پیگیری فوری بعضی از امور دشوار تر است.
- از قبـل با والدين كودكان ارتبـاط برقرار كنيد. در اين صورت، بسیاری از فعالیتها با مشورت و آگاهی آنها دقیقتر صورت میگیرد و نیز به آنها فرصت میدهید تا چنانچه تمایل دارند کاری ویژه انجام دهند. بنابراین، انتظارات خود را درست در لحظهٔ عزیمت با آنها در میان نگذارید. بهتر است قبل از رفتن به خانههای کودکان یادداشت یا نامهای برای والدین آنها ارسال کنید که حاوی نکات زیر باشد:

۱. انتظاراتی که از والدین دارید تا آن را انجام دهند؛

۲. مقرراتی که با کودکانشان برای این مدت در میان گذاشتهاید؛

۳. هر گونه اطلاعات ضروری و مهم دیگر؛

- مسئولیت افراد شرکت کننده یا همراه با کودکان را از قبل مشخص کنید؛ مثلا ثبت وقایع، جمع آوری اشیاء ضروری برای انجام اردو، عکسبرداری، نوشتن نامهٔ تشکر و قدردانی به افراد ذی ربط و حفظ و نگهداری وسایل و تمیز کاری
- اگر بهعنوان مربی به سلیقه و انتخاب خود محلی را برای گشتوگذار یا سفر انتخاب می کنید، سعی کنید مکانی تأثیر گذار و جذاب برای کودکان باشد. آگاه باشید که اگر شما از بودن در محلی خاص خسته و کسل می شوید، مسلما بچهها هم تا حدود زیادی این احساس را پیدا خواهند کرد.
 - سعی کنید همهٔ کودکان کلاس را همراه ببرید. درست نیست که بهعنوان تنبیه، یا بهدلیل ایجاد مشکلی در محیط آموزشی، کودکانی خاص را از سفر یا گردش علمی محروم کنید. چنین کاری رنجش و آزردگی عمیقی در آنها به وجود می آورد که هر گزنمی توانید بر آن فائق آیید و جبرانش کنید.
 - حتى اگر از طرف مدرسه مجوزهايي براي پوشش دادن به تمامی گردشهای علمی و سفرها و اردوها از ابتدای سال و برای کل سال تحصیلی به خانههای

لازم

كودكان ارسـال شده باشـد، باز هم لازم است قبل از هر سفر و خروج کودکان از مرکز مجوز ویژه ارسال شود و والدین از برنامهٔ مدرسه كاملاً آگاه باشند.

- برای نظارت بر کودکان و اداره کودکان و اداره کردن آنها افراد کافی و مسئولیت پذیر در اختیار داشته باشید. بههمین منظور لازم است برای هر گروه پنج نفره از کودکان، علاوه بر مربی یک فرد بزرگسال حضور داشته باشد. برای انجام دادن بعضی کارها مثل ضبط ویدئویی یا عکسبرداری از فعالیتها، یک فرد دیگر یا یکی از والدین را همراه ببرید تا با فراغ بال بیشتری بتوانید به كودكان توجه و همهٔ فعاليتها را هدايت كنيد.
- از برچسـب نام علامت مدرسـه برای شناسایی کودکان استفاده کنید. انجام دادن این کار برای کودکان خردسال بسیار ضروری است و باعث می شود که افراد ناظر و اداره کننده، آنها را بااسم بخوانند و شناسایی کنند.
- از بردن كودكان با وسيلهٔ نقليهٔ خصوصي خودداري كنيد؛ زیرا خطرات حقوقی و قانونی مانند پوشش بیمه، اشکالات فنی خودرو و غیره از امور قابل ملاحظهاند. است برای هر گروه
- از همراه داشتن جعبهٔ کمکهای اولیه، خلاصهای بر هربی یک فرد بزرگسال اورژانس و خانههای کودکان، اطمینان حاصل کنید. ● سعی کنید گزارش سفر و جمعبندی فعالیتها را
- بههمراه کودکان انجام دهید؛ زیرا همانند بسیاری از موارد آموزشیی و یادگیری آنچه بعد از گردش علمی و سفر و اردو رخ میدهد، به اندازهٔ آنچه در محل یا قبل از آن رخ میدهد، اهمیت
- پس از سفر و هر فعالیت خارج از مرکز آموزشی با کودکان، سعی کنید برای همهٔ والدین و کسانی که در این مورد با شما همکاری داشتهاند، یادداشت تشکر و قدر دانی ارسال کنید.

به هر حال آمادگیهای قبل، در حین کار و بعد از هر فعالیت با کودکان از مسئولیتهای مهم مدیران و مربیان محسوب می شوند. از بردن کودکان به مغازهها، بانک، نانوایی و محلههای قدیم، ادارهٔ پست، ایستگاه آتشنشانی و نظایر آن غفلت نکنید. هر جاكه مي رويد، پياده، با ماشين يا هر وسيلهٔ ديگر اطمينان حاصل کنید که کودکان دلیل رفتن را میدانند. در غیر این صورت، آنان گردشهای علمی، سفرها و اردوها را همچون دیگر روزهای خارج از مدرسه تلقی می کنند که این تأثیر سازندهای نخواهد داشت.

پینوشت

- 1. Tour
- 2. Field trips

اشاره

زیبایی جزئی از فطرت بشـر اسـت. اسـتفاده فارغ از جنـس، دین و نژاد به زیبایی گرایـش دارد. در روایات متعدد آمده است پیامبر اسلام(ص) که در قرآن کریم به عنوان بهترین الگو معرفی شدهاند، لباس نیکو به تن می کردند. چشمشان را برای زیبایی و سلامتی سرمه میکشیدند، مسواک میزدند و بوی خوش را بسیار دوست داشتند.

بهطور کلی می توان گفت زنان بیشتر از مردان به زیبایی توجـه دارند. البته این به معنی بی توجهـی مردان به زیبایی نیست؛ بلکه خانمها بیشتر به زیبایی ظاهری توجه دارند. (یهنما، ۱۳۹۰)

آرایش مادر و تقلید کودک

واقعیت این است که کودکان بیشتر آرایش کردن را از مادران خود تقلید می کنند. در واقع آرایش کردن مادر است که به کودک آموزش میدهد با زدن این مواد شیمیایی می توان زیباتر بهنظر رسید.

چند سالی است در کنار مواد آرایشی، نقاشی کردن صورت کودکان (گریم) با مواد رنگی گوناگون از جمله آبرنگ، رنگهای فون، ماژیک در جشنهای مختلف رواج یافته است. طرح این پرسش در اینجا قابل تأمل است که آیا این رنگها که صورت کودکان را برای سرگرمی زیباتر مىكند، بىخطراست؟

آگاهی مادران از آسیبها و ضررهای ناشی از استفادهٔ مواد آرایشی می تواند تاحدودی در تغییر نگرش آنان مؤثر

كليدواژهها: گريم، آرايش، نقاشي صورت.

زیانهای مواد آرایشی برای پوست لطیف کودکان

تحقیقات نشان داده است هرچه دختران از سنین پایین تری شروع به استفاده از مواد آرایشی کنند، احتمال ابتلایشان به بیماریهایی مثل سرطان، بههم ریختن تعادل هورمون، حتی ناباروری و افسـردگی افزایش مییابد. همچنین، جوش صورت و حساسیت پوستی در این کودکان بیشتر دیده میشود.

چند راهکار عملی برای مقابله با آرایش کودکان

- بــه کودک تفهیم کنید که می تواند با اســتفاده از تلهای رنگارنگ، گلسرهای زیباو... خودش را خوشگل تر کند. به دلبندتان بگوییداین وسایل هم باعث می شود زیباتر شود و هم برایش بی ضرر
- به او توضیح دهید که پوست بزرگترها ضخیم است و به این مواد شیمیایی مقاوم شده است ولی پوست او آسیب خواهد دید و وقتی به سن مدرسه برسد، پوستش خراب می شود و دوستانش زیبایی او را نمی بینند.
- از پزشک کودک بخواهید در این زمینه با او صحبت کند. صحبتهای متخصص در این امر مؤثر تر خواهد بود.
- جلوی آرایش کودکان را بگیرید؛ حتی برای لاک ناخن هم محدودیت قائل شوید. زیرا مواد پاک کنندهٔ ناخن مثل استون و دیگر

را انجام دهید و رنگها را

بهسرعت پاک کنید. بهترین روش پاک کردن این رنگها شستن با آب معمولی و شامپو یا صابون بچه است.

- بعد از شستن نیز از یک مرطوب کنندهٔ ساده یا چرب کننده مثل وازلین استفاده کنید. حتی میتوانید از شیرپاککن استفاده کنید و سپس آن را با آب معمولی بشویید.
- هرگــز اجــازه ندهید دلبندتــان با وجود رنگهای شیمیایی روی پوست لطیفش شروع به استفاده از مواد آرایشی
 - سرانجام اینکه در مورد ضررهای این مواد با کودکتان صحبت کنید.

۱. باریکبین؛ بهروز؛ **عوارض نقاشی روی** صورت کودکان. سایت تبیان. ۱۳۸۷/٥/۱۰.

افسردگی افزایش می یابد ٢. گروه تحقيقاتي آموزشي مؤسسهٔ فرهنگي بهنما؛

۱۰۰۱ نکتهٔ آرایشی و بهداشتی. ناشر: امیر بهنام. تهران.

۳. منصوری، پروین؛ جلوی آرایش کودکان را بگیرید. مجلهٔ خانوادگی مادران. ۱۳۹۰/٦/۲٤.

4. www.tebyan.net

تحقيقات نشان داده است هرچه

دختران از سنین پایین تری

كنند، احتمال ابتلایشان به بیماری هایی

مثل سرطان، بههم ریختن تعادل هـورمـون، حتى نـابارورى و

ربان آموزی کودکان منطقه های دوزبانه

مونا بافته

کلیدواژهها: زبانآموزی، مناطق دوزبانه، زبانشناسی، ساختار زبان، دستور زبان

زبان مجموعهای نظاممند و متشکل از بخشهای به هم پیوسته است. هر یک ازاین بخشها نیز سیستمی دقیق و درهم تنیده دارد که از ترکیبشان با یکدیگر نظام زبانی شکل می گیرد. برای یادگیری یک زبان، شناخت آن بخشها و سیستم درونی و همچنین چگونگی پیوندشان با بخشهای دیگر ضروری و لازم است. ساختار زبان یکی از این بخشهاست که دانستن (شناخت) و تعمق در آن بسیار مهم است. تعریفهای متفاوتی برای ساختار بیان شده است. ساغروانیان در فرهنگ اصطلاحات زبان شناسی (۶۹، ۳۰۵) ساختار را این گونه تعریف کرده است: «به مجموعه کلماتی که مطابق با قواعد ناظر بر زبان در قالب خاصی ریخته شوند ومفهومیمعین ومشخص رابه شنونده منتقل کنند، **ساخت** گفته می شود.» به بیان ساده تر، تعریف وی می گوید که ساختار هر زبان به مجموعهای محدود از قواعد و قوانین مخصوص در آن زبان اطلاق می شود که برقراری میان کلمات و شکل گیری جمله، عبارت، بند و انتقال پیام به مخاطب پیوند و ارتباطی معنادار برقرار می کند. در جایی دیگر، وی تعریفی مشابه ارائه می کند؛ با این تفاوت که دیگر از ساخت سخن نمی گوید و در عوض آن را **دستور زبان** مینامد. «به مجموعهای محدود از قواعد که کلمات بر طبق این قواعد کنار هم قرار می گیرند و جملههای زبان را تولید می کنند، **دستور زبان** می گویند.» (ساغروانیان، ۶۹: ۱۸۸). در این تعریف، بر این مجموعهٔ محدود قواعد که جملات را به کمک کلمات تشکیل میدهند، نام دستور زبان نهاده شده است. از دو تعریف ذکر شده استنباط می شود که در زبان شناسی دو اصطلاح ساختار زبان (ساخت زبان) و دستور زبان هر دو یک معنا دارند و بر یک حوزه اطلاق می شوند. حال این ساختار یا دستور زبان یکی از عناصر و بخشهای اصلی در شکل دهی زبان است. به دیگر سخن، آنچه تا حدود زیادی سبب ساخته شدن جملات و شکل گیری پیام می شـود، این قواعد و قوانین

محدود هستند. از اینرو در یادگیری و یاددهی زبان توجه به این عنصر از اصلی ترین نکتههاست.

فرایند تهیه و تدوین محتوا برای زبان آموزان باید بر مبنای چند عنصر زبانی استوار باشد:

۱. واژههای جدید، ۲. کارکرد زبانی، ۳. ساختار زبانی و سفقدان هر یک از عنصرهای ذکر شده محتوای تهیه شده را غیراستاندارد می سازد؛ زیرا تا واژههای جدید به کمک قواعد دستوری و ساختاری مناسب با کاربردی به جا و صحیح در یک محتوا گنجانده نشود، آن محتوا برای آموزش زبان مناسب نخواهد بود. در واقع، هدف اصلی در آموزش و هر علم و حوزهای، آموزش مواردی است که مخاطب از آن آگاهی ندارد. بنابراین، موارد مجهول باید گام به گام براساس قواعدی خاص آموزش داده شوند و مرحله بهمرحله دانش مخاطبان افزایش یابد. به دیگر سخن، در ابتدا باید اطلاعات کلیدی، که اساس و زیربنای نکات دیگر هستند، آموزش داده شود و در مرحلهٔ بعد نکات وابسته به آنها ارائه شوند و همین طور تا انتهای دورهٔ آموزشی که مجموعه اطلاعاتی مرتبط، به هم پیوسته، منسجم و علمی ارائه می شود.

حال افرادی که به تهیه و تدوین محتوا می پردازند، باید با ساختار و قواعد دستوری زبان خود آشنا باشند و در ضمن، توانایی به کار گیری آنها را به صورت کارآمد و مفید داشته باشند. به عبارت دیگر، بدانند که چگونه محتوایی تهیه کنند تا ساختار مورد نظر را به درستی، به وضوح و به نحو شایسته به مخاطب معرفی کند و همچنین ساختارها را به چه ترتیبی ارائه دهند. برای واضحتر شدن مطلب چند نمونه ساختار مهم زبانی را معرفی می کنیم. فرمان از جمله ساختارهایی است که در هر زبان در اولویت قرار زمان از جمله ساختارهایی است که در هر زبان در اولویت قرار دارد؛ دانستن آن برای زبان آموز ضروری است و بخشی عمده از دستوری بودن جملات بر عهده ی آن است. زمانها به طور کلی به سه دستهٔ گذشته، حال و آینده تقسیم می شود و هر یک از آنها نیز شامل تقسیم بندی های خردتر است. هر

یک از این زمانها قواعد دستوری و کاربردی خاص خــود را دارد و ناآگاهی از آنها به بروز اشتباههای

زبانی فراوانی منجر می شود. فردی که به تدوین محتوای زبان آموزی می پردازد، باید به صورت کامل و علمی و با توجه به منابع موثق و معتبر و به دور از حدس و گمان و اکتفا به دانش شخصی خود از چگونگی کاربرد هر یک از این زمانها اطلاع کسب کند و آنها را بهصــورت اصولی و با توجــه به قواعد حاکم بر تدوین محتوا در متن خود به کار برد. مثالی برای روشن تر شدن مطلب ذکر خواهیم كـرد. افعالي چون: بروم، بگويند، بزنيم و... را كه از تركيب ب+ بن مضارع فعل +شناسه تشكيل شدهاند، فعل حال التزامي مي گويند. ١ برای آموزش این زمان باید نگارنده شرایط کاربرد آن را بداند. فعل التزامــی در چند مورد به کار می رود. ۱. بعد از «شـاید»، «ممکن است» و... (شاید امروز او به خانه ما بیاید)؛ ۲. بعد از «باید» (او باید به مدرسه برود) و ۳. در جملات شرطی (اگر درس بخوانی، موفق خواهی شد) و موارد دیگر. اگر نگارندهای این موارد را بداند، بهراحتی می تواند آنها را در قالب متنی مناسب بگذارد و با تکرار آن در طول متن و در نهایت در فعالیتهای تکمیلی به آموزش غیرمستقیم آن بپردازد. همین طور است زمانهای دیگر که هر کدام اصول خاص خود را دارد که نگارندگان باید به آنها مسلط باشند و در حد نیاز مخاطبان خود و به وسیلهٔ روشهای مناسب به عرضهٔ آنها بپردازند. باید دقت شود که اطلاعات عرضه شده در باب زمانها باید به گونهای باشد که در ذهن مخاطب درونی شود؛ زیرا بخش عمدهٔ اطلاعات زبانی از طریق افعال و زمان و وجه آنها در جمله شکل می گیرد و بی توجهی به آنها دانشی ناقص را در ذهن مخاطب ایجاد می کند که رفع آن مستلزم تلاشی بسیار است؛ بهویژه برای دانش آموزانی که در سنین پایین به یادگیری زبان می پردازند.

یکی دیگر از انواع قواعد دستوری بسیار مهم حروف اضافه و حروف ربط است. از آنجا که این دو دسته در ایجاد جملات دستوری و معنادار و همچنین برقراری تفهیم و تفاهم از اهمیت بالایی برخوردارند، دانستن آنها و چگونگی کاربردشان ضروری است.

برای یادگیری یک زبان به طور کلی ساختار و قواعد آن زبان قرار است در از مهم ترین عناصر هستند و در صورت بی توجهی به آنها می توان شود و در در ادعا کرد که فرایند زبان آموزی اصلاً انجام نشده است. برای مثال، و اما یاد داده یا یکی از حروف اضافه است که معانیی فراوانی دارد؛ از قبیل: ۱. حرف ربط در همراهی و معیت (من با سارا به مدرسه رفتم)؛ ۲. ابزار انجام دادن با شرط محو فعل (من با چاقو میوه را پوست کندم) و ... نگارنده باید معانی، انواع انتخاب کاربرد و نکات مربوط به هر یک از موارد بالا را بداند و آنها را در دستوری) به طول دورهٔ آموزشی و در متون مختلف ذکر معیارهای می شود. حمله داد می شود. حمله داد خوامد رفت که میشت ای کشت می شود. حمله داد خوامد رفت که میشت ای کشت می شود. حمله داد خوامد رفت که میشت ای کشت می شود. حمله داد خوامد رفت که میشت ای کشت می شود. حمله داد کامه اگر خوامد رفت که میشت ای کشت می شود. حمله داد کامه اگر خوامد رفت که میشت ای کشت می شود. حمله داد کامه اگر خوامد رفت که میشت ای کشت ای کشت می شود. حمله داد کامه اگر خوامد رفت که میشت ای کشت می شود. حمله داد کامه داد کامه

کند. برای نمونه، ذکر و آموزش این نکته که در کاربرد معیت و همراهی فعل می تواند هم به صورت مفرد باشد هم جمع، از نکات مهم است (من با سارا به مدرسه رفتم/رفتیم). همچنین به مواردی چون وجهها، انواع جملات شرطی (در حد نیاز کودکان)، صفات، قیدها و در طول دورهٔ آموزشی باید توجه شود.

از آنجا که مخاطبان این مقاله تهیه کنندگان محتوا برای کودکان مناطق دوزبانه هستند و در بیشتر موارد فارسی زبان مادری این تهیه کنندگان نیست، لازم است این افراد به صورت کاملاً علمی و دقیق به مطالعهٔ دستور زبان فارسی بپردازند تا متون خود را با پشتوانه ای علمی و درست تدوین کنند نه براساس دانش شخصی است. در مرحلهٔ بعد، این افراد باید بدانند که چگونه این موارد دستوری را در متن بگنجانند. در بررسی فعالیتهایی که در کمیتهٔ دستوری را در متن بگنجانند. در بررسی فعالیتهایی که در کمیتهٔ از قواعد دستوری را در جدول شناسنامهٔ فعالیت ذکر کردهاند، اما در از قواعد دستوری را در جدول شناسنامهٔ فعالیت ذکر کردهاند، اما در طول فعالیت نشانی از آن ساخت نیست یا به دو یا سه بار ذکر آن طول فعالیت تکمیلی به آن اشاره شود. در نهایت، بی آنکه در طول فعالیت تکمیلی به آن اشاره شود تا از میزان یادگیری دانش آموزان آگاه شویم، درس را پایان می بخشند.

در صورتی که در یک محتوای زبان آموزی استاندارد لازم است نگارنده بعد از کسب اطلاعات دقیق از ساختار مورد نظر و تسلط کامل بر آن به تهیهٔ یک متن مناسب برای ارائهٔ آن میپردازد و در طول متن بارها و بارها آن را تکرار می کند تا بهصورت غیرمستقیم و ناآگاهانه آن ساختار در ذهن دانش آموز درونی و نهادینه شود. در انتها نیز در فعالیت تکمیلی از میزان یادگیری دانش آموز از طریق فعالیتهای مناسب آگاهی می یابد. البته این به آن معنا نیست که بعد از اتمام درسی دیگر به آن ساختار اشارهای نشود بلکه در درسهای بعدی نیز باید از آن ساختار و ساختارهای دیگر پیشین استفاده کرد، اما محوریت با ساختار جدید باشد. برای مثال، اگر قرار است در درسی حرف ربط «ولی» آموزش داده

شود و در درسهای پیشین حروف ربط **با** و **اما** یاد داده شده است، باید هر سه و حرف ربط در طول متن به کار روند؛ گن با شرط محوریت حرف **ولی**.

انتخاب ساختارها (قواعد دستوری) بهتر است براساس معیارهای مهم زیر صورت گیرد:

شداموش بیش بستانی رشداموش بیش بستانی دورهٔ چهارم, شمارهٔ ۴ تابستان ۲۳۱۲

افرادی که به تهیه و تدوین محتوا می پردازند، باید با ساختار و قواعد دستوری زبان خود آشنا باشند و در ضمن، توانایی به کارگیری آنها را بهصورت کارآمد و مفید داشته باشند

• سادگی: بهتر است ساختارهای زبانی براساس سادگی اولویتبندی شوند؛ یعنی در ابتدا قواعد سادهتر معرفی شوند و بعد مرحله به مرحله از قواعد پیچیده تر استفاده گردد. البته باید توجه داشــت که قواعد ساده زیربنا و اساس قواعد پیچیده هستند. مثلاً جملهٔ ساده جملهای است که از ترکیب فاعل +مفعول+فعل ساخته می شود و جملهٔ مرکب از ترکیب دو جمله ساده و یک حرف ربط (جمله ساده + حرف ربط + جمله ساده)؛ بنابراین زبان آموز باید به ترتیب جملهٔ ساده، حروف ربط و جملات مرکب را بیاموزد.

- بسامد (کاربرد): در ابتدای مراحل آموزش، بهجای ساختارهایی که کاربرد کمتری دارند، بهتر است ساختارهای مرکزی تر و پرکاربردتر آموزش داده شود. برای مثال، فعل ماضی ساده از جمله ساختارهای پرکاربرد در زبان فارسی است که بهتر است قبل از زمانهای دیگر آموزش داده شود. همچنین جملههای ساده باید زودتر آموزش داده شود؛ چون این ساختار در تولید انواع جملات نقشی اساسی دارد و تا فرد آن را یاد نگیرد، نمی تواند جملات دیگر را تولید کند.
- قابلیت یادگیری: عناصر دستوری باید بر مبنای سطح علمی دانش آموزان انتخاب شـود. اگر این عناصر از سـطح زبان و شـناخت کودکان فراتر باشد، فرا گرفته نمیشـود و به اصطلاح می گوییم فاقد معیار قابلیت یاد گیری هستند. مثلاً برای کودکی، یادگیری حروف ربطی همچون به شرط اینکه، در غیر این صورت و... دشـوار اسـت؛ زیرا دانش وی از نظر زبانی و شناختی هنوز در حد پردازش چنین عباراتی نیست و در نهایت نمی تواند کاربرد و چگونگی استعمال آن را یاد بگیرد.

١. متأسفانه بارها ديده شده است كه تهيه كنندگان محتواي زبان آموزي در مناطق دوزبانه، زمانهایی را که قرار است آموزش دهند با نامهایی به کار می برند که نه در دستور سنتی و نه در علم ربان شناسی مورد تأیید است؛ همانند به کاربردن ربان شناسی مورد تأیید است؛ همانند به کاربردن کار برای

یادگیری یک زبان بهطور كلى ساختار وقواعد ان زبان از مهمترین عناصر هستند و در صورت بی توجهی به آنها می توان ادعا کرد که فرایند زبان آموزی اصلا

انجام نشده است (1). A WEST SOLD (1)

٣. عصاره، فريده؛ شيوهنامهٔ تدوين محتواي زبان آموزی در مناطق دوزبانه، تهران، انتشارات مدرسه، ۱۳۹۱.

۱. ساغروانیان، سید جلیل؛ فرهنگ

اصطلاحات زبانشناسي موضوعي -

توصيفي. مشهد، نشر نما، ١٣٦٩. عصاره، فریده و مونا بافته؛ زبان آموزی

در پیش دبستان. تهران، انتشارات مدرسه،

اشاره

با وجود اینکه مراکز پیشدبستانی توجه خود را بهطور روزافزونی به مسائل آموزشی افزایش میدهند، بازی همچنان نقش حیاتی خود را در این دوره حفظ می کند.

دورهٔ پیش دبستانی به جعبهٔ شن و امثال آن محدود نیست، بلکه موضوعی فراتر از اینهاست. همانطور که دورهٔ ابتدایی در حال پیشرفت، انسجام و دقیق تر شدن است، به همان اندازه دورهٔ پیش دبستانی هم در حال پیشرفت، انسجام و دقیق تر

کودکان انتظار دارند مهارتهای پایه و اصلی را در پیش دبستان یاد بگیرند تا برای ورود به دورهٔ ابتدایی آماده

بادر نظر گرفتن زمان محدود در محیط پیش دبستان و فشار برای رسیدن به موفقیتهای بعدی، باید دید که «بازی» در چه جایگاه و موقعیتی قرار دارد.

کلیدواژهها: بازی، فضای بازی، رشد جسمی، رشد اجتماعي.

نویسنده: پام گلمن ترجمهٔ علی حسینعلی پور کارشناس ارشد آموزش و پرورش پیش از دبستان

نگاهی دیگر به اهمیت بازی هم دردورهٔ پیشدبستانی نخه مرش بازی کار کودک است

بازی کردن کاراصلی کودکان پیش دبستانی است

کودکان به طور طبیعی بازیگوش اند. اولین تجربه های آنان، کشف کردن با حواس است که به بازی با خودشان منجر می شود؛ ابتدا بازی با خودشان (بازی انفرادی) و سپس با دیگران (بازی مشارکتی). انجمن ملی تربیت کودکان ابازی را به عنوان یک معیار در فرایند اعتبار بخشی به برنامه های کودکان در نظر گرفته است؛ «آنها معتقدند که بازی کار کودکان است.» پیتر پیزولونگو، معاون بخش رشد حرفهای در انجمن ملی تربیت کودکان، می گوید: «وقتی کودکان در حال یادگیری هستند و با لذت بازی می کنند، به تجربه ای مثبت دست می یابند و دیدگاهی مثبت به یادگیری در آنها رشد می یابند و دیدگاهی مثبت به یادگیری در آنها رشد می یابد.»

سؤالاتی دربارهٔ فضاهای بازی در دورهٔ پیشدبستان که باید یاسخ داده شود

- آیا کودکان حق انتخاب انواع بازیها را دارند؟
- آیا فضاها برای فعالیتهای مختلف مانند تعویض لباس، کارهای هنری و ... بهوضوح تفکیک شده است؟
- آیا یک نظام سازمانی از قبیل قفسهبندی کردن، ظروف دارای بر چسب یا فضاهای محصور وجود دارد؟
- ایا اسباببازیهایی پاکیزه در شکل مناسب و استاندارد و آماده برای بازی وجود دارد؟ (اسباببازیها باید کودکان را به بازی کردن دعوت کنند؛ البته باید توجه داشت که تعداد زیاد اسباببازیها می تواند برای کودکان گیج کننده باشد.)
- آیا برای بازی در هوای آزاد، فضایی محصور وجود دارد که محوطهای امن برای کودک فراهم کند و همچنین سطحی نرم و استاندارد در زیر وسایل بازی داشته باشد؟
- آیا مربیان به بازی کودکان علاقهمندند و به آن واکنش نشان میدهند و به ایدههای بازی کودکان احترام می گذارند و آن را محدود نمی کنند؟
 - آیا کودکان سرگرم و خوشحال به نظر میرسند؟

نقش مربی در رشد بازی کودکان

همان گونه که کودکان رشد می کنند، بازی هایشان هم رشد می کند و پیچیده تر می شود. کودک تا دو سالگی به تنهایی و با خودش بازی می کند و با دیگران تعامل کمی دارد. پس از آن، او شروع به تماشای بازی کودکان دیگر می کند ولی به آنها ملحق نمی شود. این رفتار منحصر به کودکانی است که در محیطهایی هستند که کودکانی از سنین مختلف حضور دارند و کودکان کم سن و سال تر می توانند آنها را مشاهده کنند و از کودکانی که سن بیشتری دارند، یاد بگیرند و الگوبرداری کنند.

در حدود دو و

نيم تا سه سالگي، شروع به

بازی در حالت نشسته در کنار کودکی دیگر می کند که اغلب علاقه و سلیقه ای مشابه او دارد. این تغییرات به طور طبیعی با استفاده از زبان به شروع بازی مشار کتی می انجامد. مربی می تواند این فرایند را به وسیلهٔ فراهم ساختن فضایی مناسب برای دو نفر یا بیشتر و کمک به کودکان برای یافتن کلمات مناسب برای بیان سؤالات یا نیازهایشان تسهیل کند.

پیش دبستانیهای چهار و پنج ساله کشف می کنند که می توانند در علاقههای مشابه همدیگر سهیم شوند؛ به همین دلیل، به دنبال کودکانی می گردند که مثل آنها باشند. آنها بحث، گفتوگو و تبادل نظر می کنند و برای ایجاد موقعیتهای مختلف بازی، راهکارهایی با تمام جزئیات می دهند.

در این سنین و هنگام بازی با هم، کبودکان نوبت را رعایت می کنند و برای رسیدن به اهداف متقابل با یکدیگر تعامل و همکاری دارند.

نقش مربی در رشد و توسعهٔ بازی بسیار مهم و حیاتی است. پیزولونگومی گوید: «والدین بایدنگاه کنند که معلم محیط را چگونه سازماندهی کرده است، همچنین کاربرد برنامهٔ آموزشی معلم را نیز مشاهده کنند؛ زیرا برنامهٔ آموزشی نشان می دهد که معلم چه طرحی برای اینکه کودکان در گیر بازی شوند، در نظر گرفته است. این حقیقتاً راهی ساختاریافته برای یادگیری است؛ البته در ظاهر، تفاوتی ساختاری با آن چیزی دارد که در کلاس های بعدی می بینید.

انواع بازي

بازی کودکان را می توان به چهار دسته تقسیم کرد. البته باید توجه داشت که انواع مختلف بازی، اغلب اوقات هم پوشانی دارند:

• بازی های نمایشی ٔ: بازی هایی که به وسیلهٔ خیال هدایت می شوند؛ مانند تقلید نقش ها، پوشیدن لباس های مبدل، استفاده

از اسباببازیها برای نشان دادن شخصیتهای داستان، ساختن موقعیتهای خیالی و تظاهر به نقشهای بزرگسالان.

• بازیهای دستورزی^۵: نگه داشتن، لمس و دست کاری اسباببازیهای کوچک (لگو^۶و ...) که اغلب برای ساختن اشیا مورد استفاده قرار می گیرند. همچنین پیدا کردن قطعات پازلها، بازی با مهرهها و ... جزو این دسته به شمار میروند.

• **بازیهای بدنی** (**جسمی**): استفاده از تمام بدن در فعالیتها مانند دوچرخه سواری، توپ بازی، طناب بازی، حلقهٔ هولا هوپ و

• بازی های خلاق^ه: استفاده از وسایل یا مواد مخصوص کارهای هنری مانند رنگ، گل، ماژیک، مداد و چسب. این نوع بازی در فرایند استفاده از این گونه وسایل و مواد اجرا می شود، نه در انتهای کاری که تولید می شود.

فوایدبازی

کودکان مهارتهایشان را از طریق بازی رشد میدهند و در سال های آینده در مدرسه از آنها استفاده خواهند کرد.

رشدجسمي

رشد مهارتهای حرکتی درشت و ظریف از طریق بازی رخ می دهد. کودکان در هنگام بازی فضای باز و آزاد، اگر احساس راحتی کنند و حمایت شوند، خود را در موقعیتهای دشوار جدید وارد می کنند و مهارتهای حرکتیشان را تقویت می نمایند. رشد مهارتهای حرکتی ظریف، از قبیل در دست گرفتن و دست کاری اشیای ریز، راهی است برای اینکه کودکان استفاده از دستها و انگشتان انگشتهایشان را تمرین کنند. این فعالیتها دستها و انگشتان کودک را قوی می سازد و هماهنگی لازم را برای مهارتهای نوشتن

فراهم می کند. پیزولونگو می گوید: «وقتی یک کودک پیش دبستانی یا نوپا هستید، توجهتان به چیزهای مختلف جلب می شود؛ توجه و حواستان به بهترین شکل کار می کند؛ حتی اگر تمام بدنتان در گیر کار باشد. همچنین کودکان از طریق بازی یاد می گیرند به طور فیزیکی با وسایل (مواد) در گیر شوند و برای رسیدن به بهترین نتیجه با یکدیگر تعامل کنند.

رشدزبان

کودکان مهارتهای زبانی را از طریق بازیهای مشارکتی رشد می دهند. موفقیت کودکان به توانایی ها، صبر و تلاششان در ابراز خودشان بستگی دارد. مربیان کلماتی را که کودک می گوید برای کمک به فهمیدن دیگران تکرار می کنند، آنها همچنین به کودکان کلماتی دربارهٔ اشیایی یاد می دهند که به بازی کردن و بررسی آنها علاقه مند هستند. هنگامی که کودکان با یکدیگر بازی می کنند ممکن است با خودشان صحبت کنند و سپس شروع به تکرار آنچه شنیدهاند بکنند یا شروع به صحبت با همدیگر کنند؛ این ارتباطات به وسیلهٔ بازی رشد می کنند و از چهار سالگی به طور فزایندهای پیچیده می شوند.

کودکان برای بازی هایشان قوانین وضع می کنند، نقشهای خاص ایفا می کنند، علاقهمندی و اهدافشان را اظهار و ابراز می کنند و با یکدیگر دربارهٔ موقعیتهای خنده داری حرف می زنند که در حین بازی رخ می دهد.

رشد خود پنداره'۱۰

بازی اعتماد به نفس بالایی در کودک به وجود می آورد. تلاش برای اجرای روشی خاص در بازی یا درست کردن بلوکها (بازی ساختمان سازی) برای کودکان پیش دبستانی دشوار است. معلمان اذعان دارند که این تجربیات هنگام بازی کردن باعث می شود

رشد مهارتهای حرکتی ظریف، دستها و انگشتان کودک را قوی میسازد و در نتیجه، هماهنگیهای لازم را برای مهارتهای نوشتن فراهم می آید

هم همانگونه که کودکان رشد میکنند،بازیهایشانهم رشدمیکندوپیچیدهتر میشود

فوقالعاده مهــم بــه پدیدههایــی (بازیهــای کامپیوتری و ویدیویی و...) نگاه کنیم که

بازی کودکان در فضای آزاد را کاهش داده است؛

کودکان اوقات فراوانی را بدون نظم و داشــتن برنامهریزی مناسب از دست میدهند و مشغول بازیهای خیالی میشوند، همچنین اکثر اسباببازیهایی که به بازار عرضه میشود، به طور فزایندهای خشونت را ترویج می کنند.»

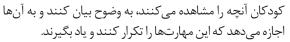
وقتی میخواهید یک مرکز پیشدبستان انتخاب کنید، دربارهٔ بازی سؤال کنید

هنگامی که برای کودک خود به دنبال یک مرکز پیش دبستانی می گردید، باید متفکرانه عمل کنید و از فلسفه و دیدگاه آن مراکز دربارهٔ بازی سؤال کنید. پیش دبستانی ها برای بازی به فرصت هایی نیاز دارند، باید فضاهایی برای آن ها مهیا شود تا شروع به کشف و کاوش کنند و معلمان باید به کودکان واکنش مناسب نشان دهند و از فرایند یادگیری حمایت کنند.

فراهم کردن فضا و امکانات برای بازی کودکان آنها را در آینده به افرادی تبدیل می کند که در کارها با یکدیگر همکاری و مشار کت می کنند، از یادگیری لذت می برند، خوشحال و بانشاطاند و عشق به بازی را از دست نخواهند داد.

پینوشت

- 1. National Association for the Education of Young Children (NAEYC)
- 2. Peter Pizzolongo
- 3. Overlap
- 4. Dramatic
- 5. Manipulative
- 6. Lego
- 7. Physical
- 8. Hula hoop
- 9. Creative
- 10. Self-Concept
- 11. Impulse
- 12. Julie Nicholson

همچنین در بازی فوایدی درمانی هست که به کودکان در فهم موقعیت موجود کمک می کند؛ برای مثال، درک این که والدین به سر کار می روند و برای برداشتن کودک از مدرسه دوباره بر می گردند، از طریق یک سناریوی بازی می تواند تقویت شود.

رشداجتماعي

گوش دادن، گفتو گو و توافق کردن چالشهای کودکان چهار و پنج ساله است. با وجود اینکه کودکان در این سنین هنوز هم خودخواهاند یا به عبارتی هنوز قادر به فکر کردن به چیزی غیر از نیازهای خود نیستند، بازی با کودکان دیگر به آنها کمک می کند تا دربارهٔ تفاوتهای مردم پیرامونشان شاخت پیدا کنند. در پیش دبستان، این تجربهها زمینه را برای یادگیری نحوهٔ حل مسائل و برقراری ارتباط با همسالان خود فراهم می کند. بازی همچنین به ایجاد خصوصیات رهبری مثبت در کودکانی که بهطور طبیعی به دستور دادن تمایل دارند، کمک می کند. البته آنها باید یاد بگیرند کمچگونه تکانههایشان ۱۱ (هیجانهایشان) را مدیریت کنند.

مضرات بازی نکردن کودکان در فضای آزاد

بسیاری از کودکانی که در سن مدرسه قرار دارند، زمانی که خارج از مدرسه هستند و تنهایند، وقتشان را با بازی های کامپیوتری و ویدیویی می گذرانند؛ پس برای کودکان پیش دبستانی بسیار حیاتی است تا فرصتی برای رشد طبیعی در بازی هایشان داشته باشند.

جولی نیکلسون ۱۰ استاددورهٔ پیش دبستانی و دبستانی (دوران اولیهٔ کود کی) مدرسهٔ تربیتی دانشکده میلز در اوکلند ایالت کالیفرنیا، می گوید: «در سال های اخیر، تحقیقات فراوانی فواید بازی را در رشد کود کان به ما نشان داده است، بنابراین ما باید به عنوان موضوعاتی

مقدمه

کتاب درمانی از راکه بازپروری از طریق خواندن تعریف کردهاند، عبارت است از کتاب خوانی از کتاب خوانی از کتاب خوانی از کتاب خوانی که می تواند به کودک در حل مشکلات و کنار آمدن با آنها کمک کند. با کتاب درمانی خیلی از مسائل و مشکلات مثل جدایی، بیماری، از خود بیگانگی و غیره در کودکان کاهش می یابد.

برای کودک کتاب میخوانیم تا علاوه بر لذت بردن از آن، مهارتهای شنیداری و توانایی درک و تحلیل او رشد کند و زمانی که خود خواندن را آموخت از طریق آن آگاه شود و لذت ببرد. کودک با کتاب خواندن سرگرم می شود، با شخصیتهای آن می آمیزد، می اندیشد، راههای تازه را جستوجو و گره از مشکل باز می کند. کودک با قهرمان داستان می خندد، گریه می کند، شاد و غمگین می شود و با دیگر مشکلاتی که ممکن است برای قهرمان پیش بیاید، مواجه و شریک می شود. درک و بیان احساس برای کودک دشوار است؛ این کار را کتاب درمانی برای ما انجام می دهد. کودک با قهرمان قصه به خودآگاهی می رسد و همگام با او رشد می یابد و بهتر می تواند آنچه از درونش برمی آید به زبان آورد.

کلیدواژهها: کتاب درمانی، کودکان و قصه.

کتاب درمانی واژهای قدیمی به مفهوم بازپروری از راه خواندن است و به تعامل بین خواننده و ادبیات اشاره دارد. در روش درمانی و شفابخشی دارد. خواندنی در دسترس خواننده قرار می گیرد که تأثیر درمانی و شفابخشی دارد. متخصصان رشد و پرورش کودکان، بارها کتاب درمانی را برای کودکانی که در فشارهای روحی مانند بستری بودن در بیمارستان، از دست دادن دوست و جدایی والدین، یا در جنگ و رخدادهای طبیعی همچون سیل و زلزله قرار می گیرند، توصیه کردهاند. ادبیات می تواند به کودکان در درک عواطف خود، هم خیات پنداری با شخصیتهایی که احساسهای مشابه را تجربه می کنند و نیز کسب بینشی نوین نسبت به چگونگی برخورد دیگران با همان مشکلات یاری رساند. کتاب می تواند مثل آینه برای کودکان باشد؛ به این معنا که ویژگیهای ظاهری، روابط، احساسها و اندیشههای آنها را در پیرامونشان نشان دهد.

کودکانهنگام کتاب درمانی سه فرایندرا تجربه می کنند: همانندسازی، پالایش روانی و بینش درون. از آن جا که کودکان و نوجوانان در بیشتر موارد خود را به جای شخصیتهای اصلی کتاب یا قهرمانان داستان می گذارند، چنانچه در پروژههای کتاب درمانی کتابهای مناسبی گزینش شوند، همانندسازی به آنها

كتابدرمانىباكودكان

کارشناس ارشد آموزشوپرورش پیش از دبستان

كمك مي كند تامشكلات خود رابشناسند. هنگامی که کودک درمی یابد در رویارویی با این گونه مشکلات تنها نیست، احساس آرامـش و امنیت می کند و از تشـویش و احساس تنهاییاش کاسته میشود. زمانی که این همانندسازی صورت گرفت، فرایند پالایش روانی نیز انجام میشود. کودک و نوجوان از جنبهٔ احساسی در گیر داستان میشوند و می توانند احساسات خود را در شرایطی امن بروز دهد. با همانندسازی و پالایـش روانی، کـودک و نوجوان برای تجزیه و تحلیل مشکلات خود توانمندتر مىشود. اين گونه تحليلها سبب افزايش آگاهــی و درک عمیقتر آنهـا از خود و ارتباط با دیگران میشود. این خودآگاهی کودک و نوجوان را قادر میسازد

اكرم صالحزاده

فشارهای احساسی رها و بر خودا گاهی اش افزوده می شود و رفتار شرابهبود می بخشد و می تواند موضوعهای مهیم زندگی را در کند. در کتاب درمانی گروهی، کتاب در جمع و توسط یک گوینده خوانده می شبود و بحث و گفتو گری گروهی و فعالیتهای جمعی در پی این خواندن صورت می گیرد. کودک درمی یابد که تنها نیست و می تواند در حل مشکلاتش با دیگر کودکان همکاری داشته باشد.

اهمیت کتاب درمانی

روان کاوان بسر این باورند که کودکان در مواجهه با ضربهها و آسیبهای روانی، از شیوههای سسر کوب و انکار استفاده می کنند. از همینرو، بخش اعظم آنچه

آزارشان مىدهد، غالباً ضمير خودآگاه آنها مخفی است. هنگامی که موضوع کتابی با مشکل کودک مطابقت کامل دارد، وي با مطالعة أن ممكن است از وجود تضادی پنهانی آگاه شود که برایش اضطراب آور است. مهم تر این که برخی کودکان ممکن است از صحبت کردن دربارهٔ موضوعاتی که قبلاً به مثابه راز نزد خود حفظ می کردهاند، احساس آرامش کنند، اگر کودکان به اندیشهها و رفتارهای قهرمان داستان گوش فرا دهند و آنها را بفهمند، می توانند اندیشهها و رفتارهای خـود را نیز بهخوبـی ارزیابی کنند. برخی کـودکان این خودآزمایی را بیسـر و صدا در خلوت امـن ذهن خود انجام میدهند. درحالی که بعضی دیگر برداشت خود را با مشاور در میان می گذارند، در هر دو حالت، این کودک است که از فواید کتابدرمانی بهرهمندمیشود.

امروزه، ادبيات كودكان محدودة وسيعى از موضوعات پیش تر منع و نهی شده را در بر می گیرد. در کتابهای تخیلی و غیرتخیلی از مرگ، طلاق، روابط جنسی، اعتیاد، دیگر نگرانیها و دلمشغولیهای کودک سخن گفته میشود. کودکان از طریق کتابها به اسرار زندگی و مرگ دست می یابند. مادران باردار می توانند دربارهٔ نوزادی که قرار است در آینده به دنیا بیاید، کتاب بخوانند. این کتابها به پرسشهای فراوانی که کودکان پیشدبستانی در اینباره دارند، پاسخ میدهند و نگرانیهای کودک را دربارهٔ رابطهاش با مادر، پس از تولد نوزاد برطرف مى كنند. مسئلة مرك بهمثابه آخرين حلقة زنجیرهٔ حیات از موضوعاتی است که در برخی کتابها با دقت و حساسیت تشریح شده است؛ هم چنین کودک می تواند مقابله بااسترس، مهار خشم و مهارت خودپنداری مثبت را بیاموزد که در هر قصه مورد تأکید قرار می گیرد. علاوه بر این در حیطهٔ رفتاری، هدف قصهها در کتاب درمانی ایجاد

خشمقلنبه لاک پشت کوچولو عصبانی شدن و نویسنده: فرناز کریمیزاده نویسنده: میری دلانسه پرخاشگری برگردان:محمدمهدی شجاعی چاپ شده در مجلهٔ رشد آموزش تهران: کانون پرورش فکری کودکان و پیش از دبستان، تهران، سال اول، پیش شمارهٔ سوم، ۱۳۸۸. نوجوانان، ۱۳۸۷. پسری که آبرویش رفت! زورگویی و قلدری نویسنده: لوئیس سکر برگردان: پروین علیپور تهران: نشر چشمه، کتابهای ونوشه، ۱۳۸۷. خوابت نمى برد، خرس كوچولو؟ نویسنده: مارتین وادل برگردان: رضی هیرمندی تهران: نشر افق، کتابهای فندق، ۱۳۸۲. فرانكلين به مدرسه مىرود. روز اول مدرسه نویسنده: پالت بورژوا برگردان: الهام كلانترى تهران: انتشارات پیک دبیران، ۱۳۸۳ عاشقتم كانگوروي آبي! ورود نوزاد جدید به نویسنده: اما چیچستر کلارک خانواده برگردان: پارسا مهین پور، نسرین و کیلی تهران: انتشارات مبتكران پیشروان، ۱۳۸۴.

مهارتهای خودتنظیمی، بهداشت فردی، ایمنی و سلامت جسمی و یادگیری هنجارهای اجتماعی است. کودک با مطالعهٔ این کتابها و توجه به سطح رشد کودک، برای انتخاب کتاب و زمان مناسب برای گفتو گو دربارهٔ هر یک از این موضوعات ضروری است.

کودکان

كتاب در ماني

سه فرایند را

تجربه مى كنند:

همانندسازي،

پالایش روانی

وبينش

درون

هنگام

در نهایت کتابدرمانی عبارت است از:

- -ابزاری برای تشخیص
- رشد قدرت اندیشه، خودآگاهی و تخیل
 - واکنشهای سازنده
 - *ک*شف مهارتهای ساز گاری
 - بازسازی ایگو
 - یادآوری قابلیتهای افراد
- الگوسازی شیوایی از ارتباط برقرار کردن
 - حساسیتزدایی از ترسهای افراد
 - كاهش دادن مقاومت
 - -ارائهٔ راهحلهایی برای مشکلات
 - کمک به افراد برای شناخت خود
 - مدیریت کردن روابط درمانی
- تنظیم و ساختارمند کردن مجدد مشکلات.

افرادی که به نحوی با کودکان سر و کار دارند، می توانند از این روش برای حل بعضی مسائل و مشکلات کودکان استفاده کنند. بهترین افرادی که می توانند از این روش استفاده کنند، مربیان، معلمان و مشاوران هستند.

کتابهایی که برای کتابدرمانی انتخاب می شود، باید آگاهی کافی وجود داشته باشد؛ انتخاب کتابهای مناسب از نظر سن، جنس، زمینهٔ فرهنگی و اقتصادی خانواده کودک بسیار حائز اهمیت است.

منابع

۱. روشن، آرتور. قصه گویی؛ چگونه از قصه برای کمک به کودکان در رفع مشکلات زندگی بهره ببریم. مترجمان: بهزاد یزدانی و مژگان عمادی، تهران، جوانه رشد، ۱۳۸۵.

 قزلایاق، ثریا؛ ادبیات کودکان و نوجوانان و ترویج خواندن، تهران، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی (سمت). ۱۳۸۸.

۳. مفیدی، فرخنده و کریمیزاده، فرٰناز؛ **کارگاه آموزش هوش هیجانی**. تهران، جهاد دانشگاهی دانشگاه علامه طباطبایی. ۱۳۸۵.

4. Craw ford, R, Brown, B. And craw ford, P. (2004). Story telling in therapy. Chi. The harn: Nelson Thornes. Ltd.

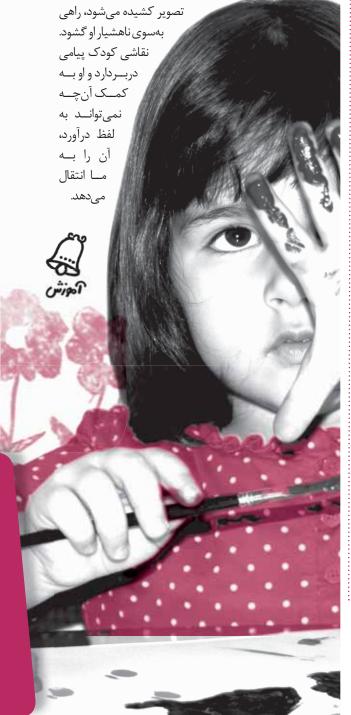
5. Sullivan, AK & Strang, HR (2002). Bibliotherapy in the classroom: Using literature to promote the development of emotional intelligence. Childhood Education, 79 (2), 74-80.

6. Berns, CF (2004). Bibliotherapy: Using books to help bereaved children. OMEGA - Journal of Death and Dying, 48 (4), 321-336.

- 7. http://rbkc. gov. uk
- 8. http://en. wikipedia. org
- 9. http://ketabak.org

اهمیت تحلیل نقاشی کودکان: با توجه به این که رشد کلامی و شناختی کودکان پیش دبستانی هنوز به مرحلهای نرسیده است که بتواند شناختی از کودک در اختیار ما قرار دهد، تحلیل نقاشی کودکان بهترین راه برای رسیدن به افکار، تمایلات کمبودها و عمق وجودی کودکانمان است. از اینرو، باید تحلیلی بر مبنای پژوهشهای انجام گرفته و معتبر ملاک کار قرار گیردواز تفسیرهای خودسرانه و بدون پایهٔ علمی به جد خودداری شود.

پژوهشهای بسیاری در این زمینه انجام گرفته که نشان میدهد نقاشی امکان برونریزی یا فرافکنی تمایلات سرکوفته در زمینهٔ ناهشیار را فراهم میسازد. تجلی مسائل کودک در نقاشی شگفتانگیزنیستومی توان براساس تفسیر عنصرهایی که پیرامون موضوعی اصلی (رنگ، درخت یا...) به

با تفسیر و تحلیل نقاشی هامی توانیم به رموز درونی کودکان پی ببریم یا کمبودهای روحی آنان را بشناسیم و در رفع آن اقدام کنیم. نقاشی کودکان تجسم نمادین واقعیات است؛ بیان مجردی است که با علامات رمزگونه نگاشته می شود و ترکیبی است از علامات و نحوهٔ به کار بردن خطها که پرده از رموز روح و خصوصیات روانی طراح برمی دارد. (وزیری مقدم، ۱۳۸۰). پرداختن به موضوعی پیش بینی شده به منظور بررسی عواطف درونی کودک مناسب نیست؛ زیرا کودک با داشتن آگاهی از مقاصد جست وجوگرانهٔ آزمون گیرنده به پنهان سازی شخصیت خود روی می آورد. به همین

شفاف نگری در نقاشی کودکان: کودکان نمی توانند غیر قابل رؤیت بودن چیزی را که اغلب در پشت یک شیء نزدیک تر قرار دارد، نشان دهند. برای مثال، کودکان در این مرحله ممکن است در نقاشی خود پای ناپیدای یک سوار کار را از پشت بدن اسب نشان دهند. پیشنهاد می شود به منظور جمع آوری اطلاعات و برآورد مشکلات عاطفی – هیجانی کودک از روشهای مستند و مطمئن تری نظیر مشاهدهٔ تعامل در بازی، مصاحبه حین نقاشی، اخذ شرح حال و گزارش منزل استفاده شود.

دلیل، روش بداهه (واکنشهای آنی) توصیه شده است.

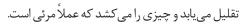
تکامل نقاشی کودک در فرایند رشد از نظر پیاژه

از تولد تا یک سالگی: جواب دادن به تحریکات، مداد را به دهان بردن، نوزاد هیچ نقشهای نمی کشد.

یک تا دو سالگی: اولین خطخطی کردنهای کج و معوج (نقاشی جنبشی): در نقاشی کودکان دو تا چهار ساله دایرهها از به تدریج ظاهر و عنصر غالب در تصویر می شوند. سپس دایرهها از یک دیگر مجزا می شوند. کودک در دایرههایی که می کشد، شیء را مجسممی کند.

۴ تا ۷ سالگی: کودک مدلی خیالی می کشد نه آن چه واقعاً می بیند. چیزی را می کشد که فکر می کند باید باشد نه آن چه واقعاً هست. افراد را از پشت دیوار می کشد. در یک زمان فقط بر یک موضوع تمر کز دارد. در عمل بیشتر با احساس سروکار دارد نه با منطق. رنگها را طبق قانون پیدا نمی کند.

۷ تا ۱۲ سالگی: حقیقت گرایی دیداری و ذهنیت گرایی کودک

جنبة تحليل نقاشي كودكان

در ارتباط با نقاشــی کودکان ما با دیدگاههایی متفاوت روبهرو هســتیم. برای مثال، از دیدگاه اوبن نقاشی کودک یا بیانگر تصویر خود اوســت یا آن چیزی اســت که خود را احسـاس می کند یا نشاندهندهٔ چیزی است که میخواهد باشد یا تصویر چیزی است که نمیخواهد باشد یا بالاخره تصویری توجیه کننده است.

سر: سر را می توان جایگاه رمزی (من) تلقی کرد. سر بزرگ نشانهٔ خوددوستداری، فزون گستردگی، منیت و تکبر اخلاقی و عقلی است. سر کوچک نیز نشان دهندهٔ ناارزنده سازی خود یا وجود زمینهٔ افسردگی است. ترسیم سر بدون چانه که مستقیماً به گردن وصل شده باشد نشان دهندهٔ نوعی کندی روانی است.

چشم، چشمان بزرگ نشان دهندهٔ برون گرایی و کنجکاوی، چشمان کوچک نشانهٔ درون گرایی، و حذف آنها نماد امتناع از دیدن است. دندانهای نوک تیز غالباً نشان دندهٔ پرخاشگری کودک هستند و خندههایی که دندانها در آن نمایان می شود، دوسوگرایی عاطفی یعنی توأمان پرخاشگری محبت را در کودک نشان می دهد. ناف نشانهٔ وابستگی است. در کودکان بزرگتر نشان دهندهٔ دل مشغولی خوددوستدارانه یا ترس از شکست تلقی می شود. در کودکان وسواسی که فکر مرکزیت آنها را به خود مشغول می دارد، غالباً ترسیم می شود.

خورشید و ماه

در اغلب نقاشیهای کودکان خورشید دیده می شود. خورشید نشانهٔ امنیت، خوشحالی، گرما، قدرت و به قول روان شناسان، به معنی پدر است. وقتی رابطهٔ کودک و پدر خوب است، کودک خورشید را در حال درخشیدن می کشد و وقتی رابطهٔ آن دو مطلوب نیست، کودک خورشید را در پشت کوه ناپدید می کند.

ترس کودک از پدر به رنگ قرمز تند یا سیاه در نقاشی دیده می شیود. البته ما با یک نقاشی به قضاوت نمی پردازیم، بلکه باید چندین نقاشی کودک را بررسی کرد. ماه نشانهٔ نیستی است. اغلب کودکان ماه را کنار قبر و قبرستان می کشند. کودکان در نقاشی خود ماه را با مرگ معنی می بخشند.

سعید شایگان دوست، کارشناس ارشد دورهٔ پیشدبستانی

آسمان و زمین

آسمان به معنی الهام و پاکی و زمین به معنی ثبات و امنیت است. خردسالان هیچوقت برای نشان دادن زمین خطی نمی کشند ولی در پنج یا شــش سـالگی که شــروع به درک دلایل منطقی می کنند، به کشیدن زمین نیز می پردازند.

درخت

هر اندازه درختی که ترسیم می شود کوچک تر باشد، فرد خود را «کوچکتر می پندارد»؛ یعنی کمروست، به خود اعتماد ندارد و از تأیید خویش می هراسد. هم چنین، یک درخت بسیار کوچک نشانهٔ وابستگی فرداست.

چهره

همهٔ صاحبنظرانی که به تفسیر نقاشی فرافکنی معتقدند، در این زمینه توافق نظر دارند که اندازهٔ نقاشی از چهرهٔ انسان مهمترین جنبه تغییر نقاشی است؛ زیرا انعکاس مستقیمی از عزتنفس نقاش است چهرههای بلندتر از متوسط برای گروه سنی مربوط می تواند نشانهٔ جنبه هایی از شخصیت از قبیل پرخاشگری یا خودبزر گبینی باشد. نقاشیهای ریز و بسیار کوتاهتر از متوسط مى تواند حاكى از نارسايى، كهترى، عزتنفس پايين، اضطراب يا افسردگی باشد. صورت چون بسیار اهمیت دارد، اغلب

دستها و بازوها

غالباً مطرح شده است

که کشیدن دســتها و بازوان

بزرگ بیانگر قدرت و کنترل است. به عکس، ادعا می شود که حذف دستها و بازوها بازتاب احساس فقدان قدرت و بیهودگی و بی یاور بودن است. اما حذف دستها و بازوها در نقاشی کودکان کمتر از پنج سال امری متداول است.

نقاشی هایی از چهرهٔ انسان که در آن دست ها در جیب فرو رفته یا پشت سر قرار گرفته، بیانگر احساس گناه واضطراب دربارهٔ کنترل محركهاي ممنوعه است.

کودکان ضعیف و درون گرا اغلب برای آدمها یا نمی گذارند یا آنها را در حالت نشسته نقاشی می کند.

بالاتنه

اگر باریک و لاغر کشیده شود، مشخص کنندهٔ این موضوع است که کودک از اندام خود ناراضی است یا از چاق شدن و بزرگ شدن مى ترســد. در مواردى ديگر، بالاتنهٔ لاغر ممكن است نشان دهندهٔ ضعف جسمانی واقعی باشد.

پاها می توانند ناامنی، ترس یا احساس گناه را که توسط عوامل بیرونی برانگیخته میشود، منعکس کنند. دستها و انگشتان در اکتشاف، عمل و جامعه خواهی مشارکت دارند و مانند یاها نقاط تماس بین بدن و محیط پیرامون تلقی می شوند. لباسهای وصله دار و پاره نیز به منزلهٔ بخشی از این فرایند ناارزندهسازی هستند و هنگامی که کودک شـخصی را که معرف خود اوست بدین گونه ترسیم می کند، طغیان در برابر محیط و امتناع از پذیرفتن اصول اجتماعی رانشان می دهد. همچنین، برهنگی به معنی تنبیه رمزی یا نماد تحقیر دیگری است و به معنی ناارزندهسازی و کهترسازی شخص برهنه تلقی میشود. کودکان دچار بازداری و ترس معمولاً پاها را چسبیده به یکدیگر ترسیم میکنند، اما آنها که از اعتمادبهنفس برخوردارند، پاها را با فاصله از هم به تصویر می کشند.

روان شناسی رنگ در نقاشی کودک

اگر کودک اشیایی را به رنگهایی متفاوت از رنگ واقعی آنها ترسیم کرد، درواقع، از نظر تطبیق رنگ واقعی شیء و رنگ نقاشی شده آن اشتباهاتی مرتکب شده است و مسئلهٔ چندان مهمی نیست؛ زیرا رنگ و انتخاب آن با نیروی ژرف عاطفی کودک مترادف است. در هر حال، رنگی که توسط نیروی روانی انتخاب شود، از نظر هنری از رنگی که کاملاً با حقیقت مطابقت می کند، پرارزش تر است. رنگ آمیزی صریح و زیبا نشان دهندهٔ احساس ایمنی و کمال احساسات است. در حالی که رنگ آمیزی کدر، کثیف و مغشوش دو سوگرایی، پنهان کاری و تردید نقاش را برجسته میسازد و غالباً

است. هنگامی که کودک بهوسیلهٔ تصویر نظرش را اظهار می کند، بسیاری از جنبههای شخصیت خویش را آشکار میسازد ولی او این کار را برای دلخوشی ما یا فراهم کردن امکان شناخت و بررسی روان شناختی نمی کند. آن چه برای او مهم است، بیرون ریختن تجربههای اندوختهشدهای است که نمایانگر وجود اوست و

تجزیـه و تحلیل نقاشـی کودکان فقط مورد توجه بزرگسـالان

راهی برای نزدیک تر شدن به کودک است، مخصوصا آنانی که به شیوههای مختلف با کودکان سروکار دارند.

پینوشت

1. Kiensthetic drawing

منابع

۱. فراری، آنا الیویر؛ نقاشی کودکان و مفاهیم آن، عبدالرضا صرافان، تهران، دیبا، ۱۳۷۹.

۲. کرمن، لویی؛ نقاشی کودکان، کاربرد تست ترسیم خانواده در كلينيك، منصور و دادستان، تهران، ژرف، ۱۳۷۱

۳. پورعلی خان؛ هانیه؛ **دنیای اسرار آمیز رنگها،** تهران، هزاران، ۱۳۸۰.

بیانگر وجود مسائل مقعدی است.

قرمز: به عمل و مردانگی است و به منزلهٔ پویش محسوب می شود. گاهی نشان دهندهٔ خشم و گاهی پرخاشگری است.

آبى: معرف حساسيت، دريافت پذيري، هيجان طلبي و درون سازی است و رنگی زنانه تلقی می شود که صلح، آرامش، سکون و در حد افراطی فعل پذیری و تسلیم را نشان می دهد.

رنگ صورتی: ملایمت، عطوفت، صلح، تعادل و توازن را نشان مىدهد.

سفید بودن نقاشی به معنی رمزی بودن ممنوعات و قلمرو مسكوت گذاشته شده است. و به عكس آن، هنگامي كه تمام نقاشی از رنگ پوشیده شده است، می توان فرض کرد آزمودنی به صورت تام و تمام تابع عوامل محیط و دارای واکنشهای بلافاصله و لحظهای است.

حتی نوع خطوط رنگ آمیزی می تواند نشان دهندهٔ هیجانات کودک باشد؛ مثلاً خطوط درهم و برهم و کلافگونه یا سیاه کردن چوب کبریتی به معنی آن است که

فرد از ناتوانی خود در پنهان کردن پرخاشگری توأم با اضطراب مىھراسد.

کوه کالهووزور گویی

دکتر پیمان خادمی

چگونه اولیا و مربیان می تواننــد زورگویی را در مدرسه کاهش دهند؟

نویسنده: کن _رگبی

مترجم:دكترفرخندهمفيدي

ناشر: انجمن اولیا و مربیان (تلفن: ۶۶۴۰۷۱۱۶ –۲۲۱) **سال انتشار**: تابستان ۱۳۹۱

تعداد صفحات: ۳۴۷

مفهوم قلدری و زورگویی برای بسیاری از افراد واژهای آشناست و افراد بسیاری نیز در عمل آن را تجربه کردهاند؛ یعنی خود زورگویی کردهاند، شاهد زورگویی بوده یا قربانی رفتار زورگویانه قرار گرفتهاند. رفتار قلدرمآبانه، باجگیری،

شایعه پراکنی، مسخره کردن، غیبت کردن، هتاکی و فحاشی، شوخیهای عذاب آور و ساز جمله رفتارهایی هستند که زیرمجموعهٔ پدیدهٔ زور گویی قرار می گیرند. قلدری از هر نوع که باشد، پیامدها و عوارض آزاردهندهٔ پیداخت این پدیده و پرداختن به راههای پیشگیری، مقابله و پرداختن به راههای پیشگیری، مقابله و درمان آن را ضروری می سازد. کتاب غنی و پرمحتوای کودکان و زور گویی را کن رگبی استاددانشگاه و پژوهشگری خستگی ناپذیر از کشور استرالیا با بهره گیری از منابع ارزشمند و صرف پانزده سال از عمر خود، به رشتهٔ تحریر در آورده است و خانم دکتر

فرخنده مفیدی، اسـتاد دانشـگاه علامه طباطبایی، آن را با رعایت امانتداری به فارسی برگردانده است.

کتاب حاوی دوازده فصل است که از ماهیت زورگویی و پژوهشهای انجام شده پیرامون زورگوییی در مدارس و مراقبتهای والدین، رخدادهای زورگویی در مدرسه آغاز میشود و با موضوعهایی از قبیل فرزندپروری و رشد و پرورش سالم کودک و کمک والدین به کودکان دارای مشکل زورگویی و نیز اقدامات لازم از طریق مدارس در پاسخ به پدیدهٔ زورگویی ادامه می یابد و با طرح پارهای از پرسشها و پاسخها دربارهٔ پدیدهٔ زورگویی خاتمه پیدا می کند.

رگبی در فصول گوناگیون کتاب خیود، از حوادث و رویدادهای واقعی اجتماعی و طرح مسائل کودکان و نوجوانان در این زمینه سخن می گوید؛ حوادثی که مشابه آنها در جامعهٔ ما نیز بسیار به چشم می خورد. نویسنده ضمن بحث پیرامون رویدادهای اجتماعی یاد شده و تحلیل آنها به زمینههای شکل گیری زور گویی و اعمال قلدرمآبانه می پردازد و هشیدارهای لازم را به خانوادهها و مدارس می دهد. در حقیقت، والدین و مسئولان مدارس را برای پیشگیری و رویارویی با این اعمال ناشایست، غیرانسانی و غیرمنصفانه آماده می کند.

در بخش پایانی، باعنوان پیوست کتاب، راههای کمکی، دســتورالعملهایی برای رویارویی با زورگویی در مدرسه و

محتوای برنامههای گوناگون مقابلهای در مدارس آمده است که همراه با معرفی سایتهای اطلاعاتی غنی، زمینهٔ کسب دانش افزون تر را برای خوانندگان پدید می آورد.

مترجم زورگویی را «سوء استفادهٔ نظاممند از قدرت و روابط بینفردی» می داند و به این نکته اشاره می کند که از دیدگاه اسلام نیز خشونت جسمی و روحی یکی از عوامل تخریب شخصیت کودکان محسوب می شود و باید به طور جدی مورد توجه قرار گیرد.

اثر گرانقدر «کـودکان و زورگویی»

پاسخ گوی نیاز والدین و دستاندر کاران تربیت است که آمادگی اندیشیدن دربارهٔ دشواریهای مرتبط با آن را در خود می بینند. رگبی با این کتاب پلی استوار میان پدران، مادران و مربیان در زمینهٔ پرورش کودک پدید می آورد.

این جانب محتوای این کتاب را بسیار غنی یافتم و مطالعهٔ آن را به همهٔ معلمان، مدیران، پدران، مادران و دانشـجویان رشتههای علوم تربیتی، روانشناسی و حقوق توصیه می کنم. امیداست مطالعهٔ این کتاب ارزنده در پیشگیری از سوء استفاده از قدرت، رفع دشواری ها و نیز کاهش پر خاشگری در جامعهٔ آموزشی و خانوادگی، مؤثر واقع شود.